

ജ്വരം

the flame within

MAGAZINE TEAM

Chief Editor

Meera Murali

Editors

Neeraja Nair

Aravind Thayyil

Karthik Madhu Pillai

Blessy Rose Babu

Mary Clare Jochan

Keerthana Ravikumar

Mithra U S

Sajan Mathew

Athil San

Arathy Bastin

Sanika Liya Sunil

Sivapriya

Sanjana

Ananthakrishnan

DESIGN TEAM

Ashish Vinesh

Athul S Kumar

Bhargav Vishnu

Front cover page design by **Alen John Alex**

എൻ കഴിവുകളേതും നി്
മറയ്ക്കാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടില്ലും
അന്ധകാരവാതിൽക്കലെൻ
കരങ്ങെള പൂട്ടുകിലും
മായുകയില്ലി താളുകൾതൻ
ശ്വലയിൽ ചേർക്കപ്പെട്ടതേതും.....

- ഷൈ
(4th year, Mechanical)

സൂചിക

കഥകൾ

വെളിച്ചം.....	9
ദൈവത്തിന്റെ വികൃതികൾ	13
ആ യാത്ര	16
ഡിസംബർ	20
സഹനം	22
എവിടെ എന്റെ ദൈവം?	23
ഓർമ്മകൾ അകലുമ്പോൾ	39

കവിതകൾ

ഗതാഗതം	6
കാലം	11
പരിണാമം	13
അറിയുന്നു ഞാൻ	14
നിർഭയ	15
സ്നേഹകാവ്യം	18
കർണ്ണവധം	21
മഴയോട്	25
കണ്ണീർകണങ്ങൾ	26

ലേഖനങ്ങൾ

കലാലയ രാഷ്ട്രീയം അനിവാര്യമോ	7
ആത്മഹത്യ	19
ഒഴിയാത്ത ദാരിദ്ര്യം	24
ആധുനിക മനുഷ്യർ	27
തത്ത്വമസി	28
പാലാർ മുതൽ പെരിയാർ വരെ	30
കേരളത്തിന്റെ നവോത്ഥാനം- നാം മറക്കരുതാത്ത നാൾവഴികൾ	32

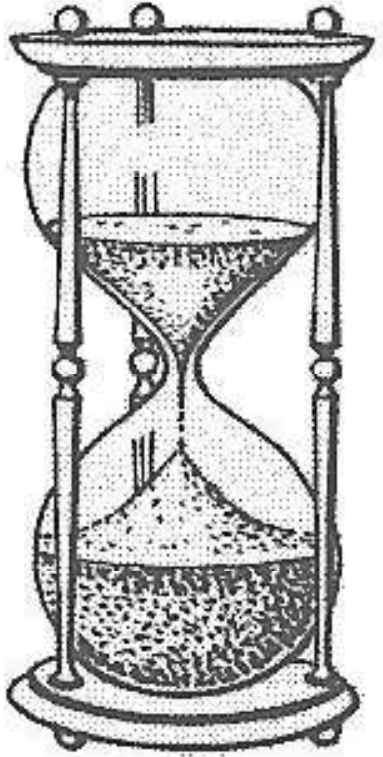
മുഖവുര

ദൈവത്തിന്റെ സ്വന്തം നാടിന്റെ അതിർവരമ്പുകൾക്കിപ്പുറം, തമിഴക മണ്ണിൽ പഠിച്ചുവരുന്ന പുതുതലമുറയാണ് 'ജാല' എന്ന ഈ മാഗസിൻ നിങ്ങൾക്കേവർക്കും സമർപ്പിക്കുന്നത്. 'VIT' എന്ന പേരുകേട്ടൊരു വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ ആദ്യമായി മലയാള ഭാഷയുടെ തനതായ കയ്യൊപ്പു പതിപ്പിക്കുകയാണ് "Malayalam Literary Association" എന്ന ഞങ്ങളുടെ ക്ലബ്ബ്.

സാധാരണ ജീവിത സാഹചര്യങ്ങളേയും മനുഷ്യജന്മത്തിന്റെ സ്വകാര്യ സന്തോഷങ്ങളേയും വിഷമതകളേയും മഷിയിലൂടെ ജന്മം നൽകാൻ ശ്രമിച്ച ചുരുക്കം ചില യുവതീയുവാക്കൾ തന്റെ ഭാവനകളെ ഈ പുസ്തകത്തിലൂടെ പുനർജനിപ്പിക്കുകയാണ്.

നാടിനേയും വികസനത്തിനേയും മാറ്റിമറിക്കാൻ കെൽപ്പുള്ള വളർന്നു വരുന്ന ഈ തലമുറയുടെ ശക്തിയെ സൂചിപ്പിക്കുകയാണ് ജാല എന്ന നാമം. കാരങ്ങൾ പിന്നിട്ട് വരിച്ചാലും, ഒരു മലയാളിയുടെ അടിത്തറയുടെ സൗന്ദര്യവും തേജസ്സും കാത്തുസൂക്ഷിക്കാനായി "MLA" ഏവർക്കും സസന്തോഷം ഈ പുസ്തകം സമർപ്പിക്കുന്നു.

നന്ദി

ഗതാഗതം

തെല്ലൊന്നു നിൽക്കുവാൻ
കൊതിച്ചെങ്കിലും
പിന്തിരിയാതെന്നുടെ ശൈലികളെ
മുന്നിലേക്കുന്തിവിട്ടു,
എൻ പുലർകാല ചേതനകൾ
ആത്മാദിലാഷത്തിൻ സ്വാദേറുമീ
ലോകത്തിൽ
തോൽവിയുടെ നിറമെന്തെന്നു കാണുമോ,
നിൻ അന്ധമാം നയനങ്ങൾ ?
തൂരുതുരയായ് എൻ ചുവടുകൾ നീങ്ങി
ആ വിജയത്തിനരികെ
ഭൂതകാലമതേതുമെൻ
ചുവടുകൾക്കടിയിൽ
ശമിപ്പിക്കും വിജയങ്ങളേവവും.

ബ്ലേസി

കലാലയ രാഷ്ട്രീയം അനിവാര്യമാ

എല്ലാ വെടിയുണ്ടയും വാൾമുനത്തുവത്തും അത്യന്തമായി ചെന്നു കൊള്ളുന്നത് എപ്പോഴും അമ്മമാരുടെ ഗർഭപാത്രത്തിലാണ് എന്ന സത്യത്തിൽ ദൈവം പിറക്കട്ടെ എന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

ഇന്ന് ഏറെ ചർച്ച ചെയ്യപ്പെടുന്ന വിഷയമാണ് ക്യാമ്പസ് രാഷ്ട്രീയവും ക്യാമ്പസുകളിലെ അതിന്റെ പ്രസക്തിയും. ലോകത്തിലെ തന്നെ ഏറ്റവും വലിയ ഒരു ജനാധിപത്യ രാജ്യത്തിൽ ആണ് നാം ജീവിക്കുന്നത്, ജനങ്ങൾക്കു വേണ്ടി, ജനങ്ങളാൽ, ജനങ്ങളിൽ നിന്ന്, ഇവ മൂന്നും ആണ് ജനാധിപത്യം ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്ന മൂല്യങ്ങൾ. അതുകൊണ്ട് തന്നെ രാജ്യത്തിന്റെ ഒരു പൗരൻ ആയി മാറുമ്പോഴേക്കും തക്കതായ ജനാധിപത്യ മൂല്യങ്ങൾ നാം ആർജ്ജിക്കേണ്ടതുണ്ട്. കലാലയങ്ങളിലെ ചെയർമാനെയും മറ്റ് വിദ്യാർത്ഥി പ്രതിനിധികളെയും തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതുവഴി രാഷ്ട്രീയപരമായ ഒരു തീരുമാന

ത്തിന്റെ ഭാഗം ആവുകയാണ് വിദ്യാർത്ഥിസമൂഹം. തങ്ങളുടെ അവകാശങ്ങളെയും അഭിപ്രായ സ്വാതന്ത്ര്യത്തേയും ഉയർത്തിപ്പിടിക്കാൻ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു ലഭിക്കുന്ന ഒരു സുവർണ്ണാവസരമാണിത്. എന്നാൽ നിർഭാഗ്യവശാൽ ഇന്ന് നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് കലാലയ രാഷ്ട്രീയം ദുർബലമായി കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അവസ്ഥ ആണ് കണ്ടുവരുന്നത്. രാജ്യത്തിന്റെ തന്നെ മുഖമുദ്രയായ ഡെൽഹി സർവകലാശാലയിലും ജെ.എൻ.യുവിലും പ്രതിഷേധസ്വരം ഉയർത്തുന്ന വിദ്യാർത്ഥി പ്രതിനിധികളെ രാജ്യദ്രോഹികൾ എന്ന് മുദ്രകുത്തുന്നു. എന്തിനേറെ പറയുന്നു നമ്മുടെ അയൽ സംസ്ഥാനത്തെ ഒരു സ്വാശ്രയ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനത്തിൽ അധികൃതരുടെ പീഡനം മൂലം ഒരു വിദ്യാർത്ഥി ജീവനൊടുക്കുകയുണ്ടായി. രാഷ്ട്രീയ കൊലപാതകങ്ങൾ പോലുള്ള അനാരോഗ്യകരമായ പ്രവർത്തികൾ കലാലയ രാഷ്ട്രീയ

ത്തിന്റെ ഊർജ്ജത്തെയാണ് ചോർത്തി കളയുന്നത്. വട്ടവട എന്ന കാർഷിക ഗ്രാമത്തിന്റെയും കേരളത്തിന്റെ മതനിരപേക്ഷ മനസ്സിന്റെയും തീരാ നൊമ്പരമായി അഭിമന്യു എന്ന വിദ്യാർത്ഥിയുടെ വിധേഗം മാറിയിട്ടു ആഴ്ചകൾ പിന്നിടുന്നു. അവന്റെ പുസ്തകങ്ങളും ചിത്രങ്ങളും നോക്കി ഇടയ്ക്ക് കണ്ണ് നിറയുന്ന സഹോദരിയെയും ഓർമ്മകൾക്കൊപ്പം ചിലവഴിക്കുന്ന മാതാപിതാക്കളെയുമാണ് ആ ഒറ്റമുറി വീട്ടിൽ നമുക്ക് കാണാനാവുന്നത്. ദാരിദ്ര്യത്തിൽ നിന്ന് വിദ്യാഭ്യാസം കൈവരിക്കാൻ മഹാരാജാസിന്റെ പടി കയറുമ്പോൾ അവൻ അറിഞ്ഞില്ല അവന്റെ ജീവൻ എടുക്കുന്ന കാലൻ ആ കലാലയത്തിൽ തന്നെ ഉണ്ടെന്ന്. സ്നേഹിക്കാൻ മാത്രം അറിയാവുന്ന, ഒരു ചെറുപുഞ്ചിരിയിൽ മാത്രം മറുപടി പറഞ്ഞിരുന്ന അവനെ എന്തിനുവേണ്ടി നിങ്ങൾ കൊന്നു ?? അഭിമന്യു, അവൻ ഒരു പ്രതീകം മാത്രം. തുടർന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കൊലപാതകത്തിന്റെ അവസാന കണ്ണി മാത്രം. ദൈവത്തിന്റെ സ്വന്തം നാട്ടിലെ രാഷ്ട്രീയ കക്ഷികൾ സ്വാർത്ഥരും മനുഷ്യത്വമില്ലാത്തവരും ആകുന്നു എന്ന ഓർമ്മപ്പെടുത്തൽ ആണ് ഈ കൊലപാതക പരമ്പര വിളിച്ചോതുന്നത്.

ദൈവത്തിന്റെ സ്വന്തം നാട് എന്ന് കേരളീയർ അഹങ്കാരത്തോടു കൂടി പറയുമ്പോഴും നമ്മൾ മറന്നു പോവുന്നത് വിടരും മുൻപേ പൊലിഞ്ഞുപോവുന്ന ഭാവി തലമുറകളെയാണ്. കലാലയ ജീവിതം ആഘോഷമാക്കേണ്ട ഒന്നാണ്, നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ തിരിച്ചു കിട്ടണമെന്നു ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരു കാലം. മരണങ്ങളെ ആഘോഷമാക്കാൻ മാധ്യമഹിജഡകളും സമാധാന വാക്കു പറയുന്നു എന്ന് ജനങ്ങളെ ധരിപ്പിക്കാൻ

രാഷ്ട്രീയ കക്ഷികളും ഉള്ളിടത്തോളം ഇത്തരം മൃഗീയ പ്രവൃത്തികൾ തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കും.

പക്ഷേ നഷ്ടപ്പെടുന്നത് നമ്മുടെ കുടുംബത്തിനും നമ്മെ സ്നേഹിക്കുന്ന ഒരു പറ്റം ആൾക്കാർക്കുമാണ്. എന്തിനാണ്, എന്തിനുവേണ്ടിയാണ് കലാലയത്തിൽ വിഷവിത്തുകൾ പാകുന്നത്. നാളത്തെ സ്വപ്നങ്ങളെ എന്തിനു തല്ലിക്കെടുത്തുന്നു. സാഹോദര്യവും, സമാധാനവും, അറിവും പകർന്നു നൽകേണ്ട കലാലയത്തിൽ, എന്തുകൊണ്ട് രക്തത്തിന്റെ മണം വമിക്കുന്നു.

ഒരു ജനാധിപത്യ രാജ്യത്തിൽ കലാലയ രാഷ്ട്രീയം ഒരു പരിധിവരെ അനിവാര്യത അർഹിക്കുന്നു. എന്നാൽ സ്വതന്ത്രമായി പ്രവൃത്തിക്കാനും നിലപാടുകൾ കൈകൊള്ളാനും അവിടുത്തെ പ്രതിനിധികൾക്കു കഴിയണം. പക്ഷതയോടുകൂടി രാഷ്ട്രീയത്തെ സമീപിച്ചാൽ മാത്രമേ സമൂഹത്തിന് അത് ഗുണകരം ആവുകയുള്ളൂ. രാഷ്ട്രീയ കൊലപാതകങ്ങൾ സ്വപ്നങ്ങളേയും സൗഹൃദത്തേയും തല്ലിക്കെടുത്തുകയേ ഉള്ളൂ. ഇനി ഒരു അഭിമന്യുവോ രാജനോ കലാലയങ്ങളിൽ പിടഞ്ഞു വീഴരുതേ എന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കാം നമുക്ക്....

-ആദിൽ & അരവിന്ദ്

വെളിച്ചം

കഥ

ഇയാളെന്തിനാ എന്നെ ഇങ്ങനെ നോക്കുന്നു ? അയാളുടെ നോട്ടത്തിന് ഹോട്ടലിലെ നുരഞ്ഞുപൊങ്ങുന്ന നീരാവിയേക്കാൾ ചൂട് തോന്നി. ഭയം രാഘവന്റെ മനസിനെ ആഴത്തിൽ കീറിമുറിക്കാൻ തുടങ്ങി. കള്ളനെ തിരിച്ചറിയാൻ അയാൾക്കറിയാം; ഇയാൾ കള്ളനല്ല.... പക്ഷെ ബാഗ് എന്റെ കയ്യിലുള്ളതായാ റിയുമോ? ഇല്ല അത് കണ്ടിട്ടില്ല ഉറപ്പാ, സഞ്ചിയിൽ സാധനങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ഒരു ബാഗ് ഉണ്ടെന്ന് കണ്ടുപിടിക്കുന്നത് തന്നെ പ്രയാസം. പറയാൻ പറ്റില്ല, ചില കള്ളന്മാർ പഠിച്ചിറങ്ങിയവരാണ്. കല്ല്യാണം നടക്കാനിരിക്കുന്ന എല്ലാ വീടുകളിലേയും കാരണവന്മാരെ അവർ നോട്ടമിട്ട് പിടിക്കുമെന്ന് അയൽക്കാരൻ പറഞ്ഞത് വെറുതെയല്ല. അനുഭവം തന്നു. രാഘവനൊന്നുകൂടി അതോർത്തു. ബാങ്കിൽ നിന്നിറങ്ങിയപ്പോൾ അയാൾ പിന്നിലില്ല, ഇപ്പോൾ കയറിവന്നതാ. ഇനി നോക്കട്ടെ, ഇറങ്ങാം, ഇനിയുമിരുന്നാൽ ചിലപ്പോൾ കാണുന്നവരെ യെല്ലാം സംശയാവും, ചേട്ടാ ഇതെത്രയായി? ഇറങ്ങി നടക്കുമ്പോൾ ഒരിക്കൽകൂടിയയാൾ തിരിഞ്ഞു നോക്കി.

ഇപ്പോൾ പിന്നിലില്ല. പണം മനുഷ്യനെ മനുഷ്യനല്ലാതാക്കുമെന്ന തിരിച്ചറിവ് രാഘവനിലുണ്ടായത് അപ്പോഴാണ്. ഇത് കയ്യിൽ വന്നെ പിന്നെ എല്ലാവരെയും സംശയാണ്, വേഗം ഈ പരിപാടി ഒന്ന് തീർന്ന് കിട്ടിയാൽ മതിയായിരുന്നു.

തന്റെ ഉറക്കത്തെ പോലും കുറച്ചുനാളായി ചൂട്ടു തിന്നുന്ന കല്ല്യാണത്തെ അയാൾ ഒരു നിമിഷം ശപിച്ചു. പെങ്ങളേ നിനക്ക് ശരിയ്ക്കും കല്ല്യാണപ്രായമായോ ? തന്റെ ചിന്തകൾ താൻ പോലുമറിയാതെ ഉപയോഗശൂന്യമായി മാറിയിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും മനസ്സ് തന്റെ വികാരങ്ങളെ പിടിച്ചു നിർത്തുന്ന ഒന്നല്ല എന്നയാൾ ഒരിക്കൽക്കൂടി തിരിച്ചറിഞ്ഞു. എന്നും കാണുന്നുവെങ്കിലും ആ നഗരത്തിന് എന്തെന്നില്ലാത്ത വലിപ്പം തോന്നി അയാൾക്ക്. ഓരോ ചുവടുകളും

ആയിരം കാതങ്ങളായി മാറുംപോലെ, ബസ് സ്റ്റോപ്പ് ഇന്നലെ വരെ വളരെ അടുത്തായിരുന്നെന്ന പോലെ. ക്ഷീണവും മനസിന്റെ മരവിപ്പും അയാളെ വല്ലാതെ തളർത്തി. തിരക്ക് പിടിച്ച നഗരവീഥികൾ തീർത്തും അരോചകമായി അയാൾക്ക് തോന്നി. പട്ടണത്തെ അയാൾ വെറുത്തു. തളർച്ച ശരീരത്തെയാണ് ബാധിച്ചതെങ്കിലും അയാളുടെ കണ്ണുകൾ ഏകാഗ്രമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ്

തനിക്കെതിരെ പറന്ന് വന്ന കാനിൻ മുന്നിൽ നിന്നും ആ കുട്ടിയെ വലിച്ചു മാറ്റാൻ അയാൾക്കായത്. തന്റെ സഞ്ചിയിലെ ആകെ സമ്പാദ്യം ആ പോകുന്ന കാനിന്റെ പത്തിലൊന്ന് പോലുമായില്ലെന്നയാൾക്കറിയാം

ഇതാണ് പണത്തിന്റെ ഹുക്. പരഞ്ഞ റിയിക്കാനാവാത്ത നന്ദി ആ കുട്ടിയുടെ കണ്ണുകളിൽ രാഘവൻ കണ്ടു. അവൻ ചിരിക്കണോ കരയണോ എന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ സമയമെടുത്തെങ്കിലും തന്മൂലം ജീവൻ തിരിച്ചുകിട്ടിയ അനുഭൂതി അവന്റെ മുഖത്തുവാശ് കണ്ടു. മതി, നിനക്ക് പോകാം, എന്റെ ബസ് വരാൻ സമയമായിരിക്കുന്നു. പറയാതെ പരഞ്ഞ വാക്കുകളാൽക്കൊണ്ടുവെന്ന വണ്ണം അവൻ യാത്ര തുടർന്നു. നന്ദിവാക്കുകൾ കുറേ പറഞ്ഞെങ്കിലും അവനെ നന്ദിയില്ലാത്ത വർഗ്ഗമെന്ന് വിളിക്കാനാണ് രാഘവന് തോന്നിയത്. അവനൊന്ന് കുടി ചിരിക്കണമായിരുന്നു, നിങ്ങൾക്ക് നല്ലത് വരട്ടെ എന്ന് പറയണമായിരുന്നു. ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല, അസത്ത്. മതി, ആ പാവം, മരണത്തിൽ നിന്ന് തൽക്ഷണം രക്ഷപ്പെട്ടുവെന്ന് തിരിച്ചറിയാൻ തന്നെ സമയമെടുക്കും. അവനെ കുറ്റം പറഞ്ഞിട്ടും കാര്യമില്ല. തന്റെ മനസ്സ് നാണയത്തിനു പുറങ്ങളാണോയെന്ന് രാഘവൻ ഒരിക്കൽക്കൂടി സംശയിച്ചു. പെട്ടെന്ന് പറന്നു കയറി ബസ് ഒരു മിന്നായം പോലെ കാണാനേ അയാൾക്കായുള്ളൂ. എല്ലാം ഗതിവേഗം മുന്നേറുന്നുവെന്നയാൾക്ക് തോന്നി. ഇനി അര മണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞേ ബസുള്ളുവെന്നയാൾക്കറിയാം. മനസ്സിൽ ഭയമാണോ വെറുപ്പാണോ കുമിഞ്ഞു കൂടുന്നതെന്നറിയും മുമ്പ് തന്റെ കണ്ണുകളടയുന്നതായി അയാൾക്ക് തോന്നി. പാടില്ല, ഇപ്പോൾ ഉറക്കം നടിക്കാൻ പോലും പാടില്ല. ഞാൻ എന്ന

വ്യക്തിയുടെ ഏറ്റവും വലിയ കർത്തവ്യമാണ് നാളെ തനിക്ക് നടത്തിക്കൊടുക്കേണ്ട ചടങ്ങ്. അതിന് ഇപ്പോൾ ഒരു കാത്തിരിപ്പാണ് വേണ്ടതെങ്കിൽ അതും താൻ സഹിക്കും. ആ ബസിന്റെ വരവ് വളരെ പെട്ടെന്നായിരുന്നു, എന്താണ് സംഭവിച്ചതെന്നയാൾക്ക് ശരിക്കോർമ്മയില്ല. തന്റെ ഓർമ്മകൾക്ക് പാളിച്ച പറ്റിയിട്ടില്ല. ഇത്രയും കാര്യങ്ങൾ വ്യക്തമായോർമ്മയുണ്ട്. അതിന് ശേഷം? ബസ് തന്നെ തട്ടി തെറിപ്പിച്ചതറിയാം. തലയിടിച്ചു രക്തം പതിഞ്ഞ റോഡ് ഇപ്പോഴും മനസ്സിൽ നിന്ന് മാഞ്ഞിട്ടില്ല. രക്തത്തിന്റെ മണം മുക്കിലെത്തും മുൻപ് ബോധം പോയി. മരണം തൻ മുമ്പിൽ ചിരകു വിടർത്തി

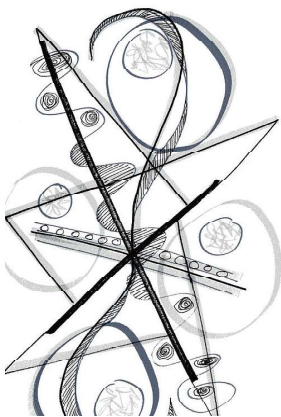

യാടുന്നതാദ്യമായി അയാൾ കണ്ടു. മരണമേ എന്തിനു നീയെൻ മുന്നിൽ വന്നു? പാടില്ലായിരുന്നു; എന്റെ പെങ്ങളെ സുഖംഗലിയായി കാണാൻ അനുവദിച്ചില്ല! ക്രൂരനായ ദൈവത്തെ ശപിക്കാനൊക്കും മുൻപ് ഏതോ കൈകൾ തന്നെ താങ്ങുന്നതയാൾ അറിഞ്ഞു.

അത് കാലനാണ്, താനൊരിക്കലും സ്വർഗത്തിൽ പോവേണ്ടവനല്ലെന്ന് അയാൾ മനസ്സിലുറപ്പിച്ചു. കാഴ്ച ചെറുതായി മങ്ങിയിരിക്കുന്നു, പക്ഷേ എല്ലാം വ്യക്തമാണ്. കണ്ണ് ഒന്ന് കൂടി അടച്ചു തുറക്കാൻ അയാൾ ശ്രമിച്ചു. പക്ഷേ അടച്ചാലും തുറക്കാനായില്ലെങ്കിലോ? ഭയം വീണ്ടും തന്നെ വരിഞ്ഞുമുറുകുന്നു. ഇത് നരകമല്ല. ആശുപത്രിയിലെ ഫാൻ തിരിച്ചറിയാൻ രാഘവന് അധികസമയം വേണ്ടി വന്നില്ല. കണ്ണ് തുറന്നപ്പോൾ സിസ്റ്ററുടെ ശബ്ദമാണ് തന്റെ രണ്ടാം ജന്മത്തിലാദ്യമായി കേട്ടത്. താൻ തന്നെയാണിതെന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ ശ്രമിക്കും മുൻപ് പെങ്ങളുടെ കണ്ണുനീർ അയാളെ പുണർന്നു. ഒരുചിരി മാത്രമാണയാൾക്ക് തിരിച്ചു നൽകാനുണ്ടായിരുന്നത്. വാതിലിലൂടെ അകത്ത് കടന്നുവന്ന പുതുമുഖവും തനിക്കുപരിചിതമല്ലെന്ന് അയാൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. തന്റെ കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തിലെവിടെയോ മനസ്സിൽ പതിഞ്ഞ രൂപം. അതെ, ആ ചെറുക്കൻ തന്റെ കൈകളാദ്യമായി രക്ഷിച്ച ജീവൻ.

താൻ മനസ്സുകൊണ്ട് പ്രാകിയ മനുഷ്യൻ. മകനേ നന്ദി, ഞാനറിഞ്ഞില്ല എന്റെ പുനർജന്മം രചിക്കപ്പെടാനുള്ള കൈകൾ നിന്റേതായിരുന്നെന്ന്. നന്ദി, നന്ദി, നന്ദി. ഞാൻ ചെയ്തതിനു പകരമാണോ അതോ നിന്റെ മനുഷ്യത്വമാണോ എന്നെ ഇവിടെ എത്തിക്കാതിടയാക്കിയതെന്നറിയില്ല. അതന്വേഷിക്കാൻ അയാൾക്ക് സാധിച്ചില്ല. ഇപ്പോൾ ശ്വാസിക്കാൻ കഴിയുന്ന പ്രാണവായുവിനേക്കാൾ തന്റെ മനസ്സ് പരത്തുന്നത് മറ്റേതോ ആണെന്നയാൾ മനസ്സിലാക്കി. ആരോടും ചോദിക്കാതെ തന്നെ, കൈയിൽ തൂങ്ങി നിന്നിരുന്ന പണസഞ്ചി ആശുപത്രിയിലെ മേശപ്പുറത്ത് ഭദ്രമായി, തന്നെ നോക്കി ചിരിക്കുന്നതയാൾ കണ്ടെത്തി. മറ്റേതും ചെയ്യാനാവും മുൻപ് അയാൾ തന്റെ കണ്ണുകളടച്ചു. ലോകം ഇരുണ്ടതല്ല സോദരേ, ഈ മനുഷ്യരിൽ ചിലരിപ്പോഴും ഭൂമിയിൽ പ്രകാശം പടർത്തുന്നു.

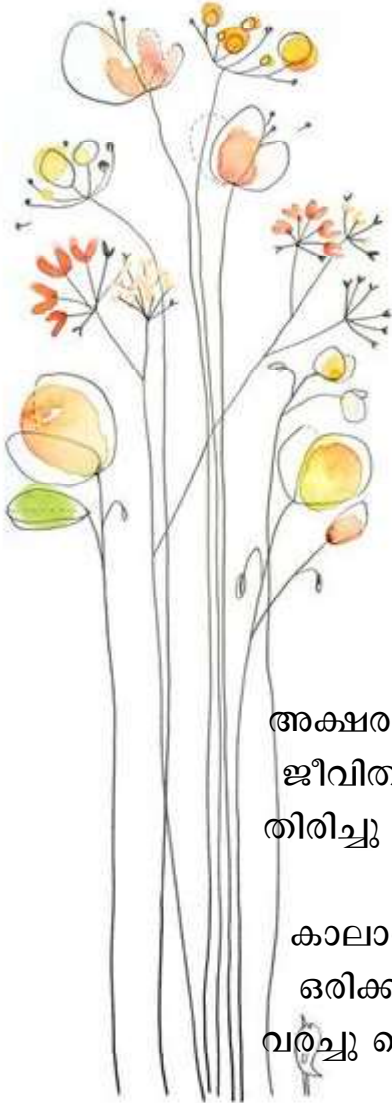
-അഭിജിത് എ. വി

കാലം

കുത്തിയൊലിച്ച വർഷത്തിൽ
ഒഴുകിപ്പോയെൻ ബാല്യം
കത്തുന്ന ഗ്രീഷ്മത്തിൽ
കുടപിടിച്ചെൻ കൗമാരം
വിരുന്നു വന്ന വസന്തത്തിൽ
മരന്നു എൻ യൗവനം

-ആരതി

പരിണാമം

അക്ഷരം തെറ്റി ഞാൻ പഠിച്ച പാഠങ്ങൾ
ജീവിതത്തിലെന്നെ തോൽപ്പിച്ചപ്പോൾ
തിരിച്ചു കയറണം, തിരുത്തിയെഴുതണം
തോന്നി, പലവട്ടം.

കാലാധിക്യം മൂലം ദ്രവിച്ച പേനകൾ
ഒരിക്കലും തെളിയില്ലെന്നറിഞ്ഞിട്ടും
വെച്ചു കൊണ്ടേയിരുന്നു ഞാൻ വീണ്ടും

മുൻപാരോ വെച്ചിട്ട തലവര ഒരു
പക്ഷേ, പരിണമിച്ചെങ്കിലോ ?

-അതുല്യ

ദൈവത്തിന്റെ വികൃതികൾ

തിരക്കൊഴിഞ്ഞ വഴിയിലൂടെ അയാളുടെ കണ്ണുകൾ തിരഞ്ഞു, പ്രതീക്ഷകളുടെ മുഖങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ആ വഴിയിലൂടെ അയാൾ നടന്നു, എങ്ങോട്ടെന്നില്ലാതെ....അയാളുടെ മുഖം വളരെ വികൃതമായിരുന്നു. ആഴമേറിയ മുറിവുകൾ കൊണ്ട്. പിന്നീട് അയാൾ നടന്നു അകലേക്ക്. അപ്പോൾ അയാളുടെ മുന്നിൽ കൂടി ഒരു ദമ്പതികൾ നടന്നുപോവുകയായിരുന്നു. കുറച്ചുനേരം അവരുടെ പുറകെ എത്തിനെന്തില്ലാതെ അയാൾ പിന്തുടർന്നു. ഏകദേശം ഒരു പാർക്കിന് അടുത്തെത്താറായപ്പോൾ ആ സ്ത്രീ പെട്ടെന്ന് തിരിഞ്ഞു നോക്കി. അവൾ അയാളെ രൂക്ഷമായി നോക്കി.

ഇത് കണ്ട് അയാൾ മറഞ്ഞു. പിന്നെയും ആ ദമ്പതികൾ നീങ്ങി, അവരുടേതായ ലോകത്തിലേക്ക്. കുറച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പിന്നെയും ആ സ്ത്രീ പെട്ടെന്ന് അയാളെ ചെടികളുടെ ഇടയിൽ കണ്ടുപേടിച്ച് ഭർത്താവിനോട് സൂചിപ്പിച്ചു. അയാൾ ഉടനെ ആ മനുഷ്യനെ രൂക്ഷമായ വാക്കുകൾകൊണ്ട് വിരട്ടിയോടിച്ചു. പിന്നെയും ഇതുതന്നെ ആവർത്തിച്ചു. ഭർത്താവ് നിയന്ത്രണം വിട്ട് ദേഹത്ത് കൈവയ്ക്കാൻ തുടങ്ങി. എന്നിട്ട് അയാളെ ശ്രദ്ധിച്ചു. അപ്പോഴും ആ മനുഷ്യൻ നോക്കുന്നത് അമ്പളയായിരുന്നു. അയാൾ നോട്ടിമിട്ടിരിക്കുന്നത് ഭാര്യയുടെ സ്വർണത്തിൽ ആണെന്ന് വിചാരിച്ചു.

വീണ്ടും അയാളെ അടിക്കാൻ തുടങ്ങി. അടി രൂക്ഷമായപ്പോൾ ഭാര്യ വന്ന് ഭർത്താവിനെ പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയി. അടികൊണ്ട് അവശനായ അയാൾ പതിയെ എഴുന്നേറ്റ് നടക്കാൻ തുടങ്ങി എന്നിട്ട് എന്തോ കിട്ടിയെന്ന രീതിയിൽ അയാൾ വീണു. അയാൾ വീണത് കടലമണികൾ പെറുക്കാനാണ്. അത് അവളുടെ കൈയിൽ നിന്നും പോയതാണ്. അയാളത് രണ്ടു കൈകൊണ്ടും വാരി പൊത്തിപ്പിടിച്ച് ഏന്തി കരഞ്ഞു.

അലീന ജോളി

അറിയുന്നു ഞാൻ

ഒരുപാട് വൈകി നീ വന്നതെന്തേ ?
കരുതിവയ്ക്കുവാനായില്ലെന്നിക്കൊന്നും
സംവത്സരങ്ങളോളം
കാതോർത്തിരുന്നു ഞാനാ-
കാൽപ്പെരുമാറ്റമെൻ വഴിവിളക്കുണയും
വരേയും

അറിഞ്ഞതില്ലാരുമെൻ ചിത്തത്തിൽ
സ്വന്ദിച്ചിരുന്നൊരാ
വിചാരവികാരങ്ങൾ
ഒടുവിൽ കിതച്ചെത്തിയെൻ
പടിവാതിൽക്കൽ
മിഴികളകത്തേയ്ക്ക് പാകി നീ,
നിൽക്കവേ !!

എന്റെ
നെറ്റിത്തടത്തിലുടൊലിച്ചിറങ്ങുന്നൊരാ
ശോണിമ കണ്ടു നീ പിന്തിരിയുമെന്നു
ധരിയ്ക്കവേ
ക്ഷീണിച്ചൊരാ കരതലമെന്നെ
പൊതിയുന്നതും
മൂർദ്ധാവിലധരങ്ങളമരുന്നതു, മറികെ
ഞാൻ

ഇതുവരെയറിയാത്തൊരു വാത്സല്യ പുതുമഴ-
പെയ്തിറങ്ങിയന്നു നമ്മൾ തൻ
മേനിയാകെ
നീയെന്നുമെന്റേത് കൂടിയാണെന്നുമാ-
വിറയാർന്ന ചുണ്ടുകൾ കാതിൽ
മന്ത്രിക്കവേ !
അറിയുന്നു സഖി, നിന്നെ
ഞാനാഴത്തിലർഥത്തിൽ
ജന്മാന്തരങ്ങൾക്കതീതമാം
പാവനപ്രണയത്തെയും.

-അനന്ദകൃഷ്ണൻ

നിർഭയ

ത്രേതായുഗത്തിലെ സീതയല്ല
ഞാൻ ആരണ്യകത്തിലെ അഹല്യയല്ല
അഗ്നിശുദ്ധി വരുത്തിയെൻ ശുദ്ധിയെ
മാറ്റുരയ്ക്കാനായ് യത്നിച്ചിടേണ്ട
എന്റെ സ്വപ്നങ്ങൾതൻ ചിറകേറിത്താനാ
ചക്രവാളങ്ങളെ പുൽകിടട്ടെ
ആകാശസീമകൾ ചുംബിച്ചു പറയുന്ന
നീരദപാളിയെ തൊട്ടിടട്ടെ
കടിഞ്ഞാണുമായെന്റെ
മോഹങ്ങൾക്കുമേൽ
കരിമ്പടം ചാർത്തും കാപട്യമേ
ആയിരം ചിതകളെരിഞ്ഞാലുമീ മണ്ണിലും-
യിർക്കൊള്ളും ഫീനിക്സുപോലെന്റെ സ്വപ്നം.

-ആരതി ബാസ്റ്റിൻ

ആ യാത്ര

അവന്റെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു. ഓരോ വരി വായിക്കുവാൻ കൃഷ്ണമണി ഓടിക്കുമ്പോഴെല്ലാം കയ്യിൽ ഇറുക്കിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്ന പത്രത്തിലേക്ക് കണ്ണുനീർ ഇറ്റിറ്റു വീഴുന്നുണ്ട്. സഹിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല. കയ്യിന്റെ ബലം മൂലം പത്രത്തിന്റെ ഒരു വശം കീറിത്തുടങ്ങി. “എന്താടാ പത്രത്തിൽ ഇത്ര കാര്യമായിട്ട്” കയ്യിൽ പിടിച്ചിരുന്ന ചായ ഗ്ലാസ്സ് മേശപ്പുറത്ത് വച്ചുകൊണ്ട് അപ്പൻ ചോദിച്ചു. “എബി.... നീ കരയുവാനോ?” അവന്റെ മിഴികളിൽ നിന്നും നീർത്തുള്ളികൾ പൊഴിഞ്ഞുകൊണ്ടേയിരുന്നു. അവൻ മിണ്ടിയില്ല. ആ പതിനൊന്ന് വയസ്സുകാരൻ തന്റെ കയ്യിൽ ഒതുക്കി പിടിച്ചിരുന്ന പത്രം അപ്പൻ മുന്നിലേക്ക് ഇട്ടുകൊടുത്തു. “അപ്പാ... അപ്പനാ ഫോട്ടോ കണ്ടോ? എന്ത് സുന്ദരി വാവയാണല്ലോ? രണ്ട് മാസേയായിട്ടൊള്ളൂ.... ആ പാവത്തിനെ എങ്ങനെയാ അപ്പാ അവർക്ക്...?” വികൃതമായി കിടക്കുന്ന ആ പത്രം നിവർത്തിക്കൊണ്ട് അയാൾ അവൻ ചൂണ്ടിയ ഭാഗത്തേക്ക് നോക്കി. മരണം! മരണമാണ് വാർത്ത. നാട്ടിലെങ്ങുമല്ല, ലക്നൗവിലാണ് സംഭവം. പിന്നീടുള്ള ഓരോ വരിയിലൂടെ കണ്ണോടിക്കുമ്പോഴും തന്റെ പുത്രനെ പോലെ തന്നെ ആ അപ്പന്റെയും മനസ്സ് നീറുകയായിരുന്നു. എല്ലാം വായിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ

അപ്പൻ അവന്റെ മുഖത്ത് നോക്കി വേദനയോടെ പുഞ്ചിരിച്ചു. “അപ്പാ..... എന്തിനാ ദൈവം ഇങ്ങനെ നല്ലവരെയൊക്കെ കൊല്ലണെ...? കൊല്ലുവാനാണെ എന്തിനാ അവരെയൊക്കെ ഉണ്ടാക്കിയത്....?? ആ പയ്യന്റെ ചോദ്യത്തിന് മുന്നിൽ ഒരു നിമിഷം അയാൾ മൗനമായി നിന്നു. ഇതുപോലുള്ള വാർത്തകൾ ദിനംപ്രതി വായിക്കാറുണ്ട്. പക്ഷെ, മനസ്സിൽ തട്ടുന്നത് ആദ്യമായിട്ടായിരുന്നു. ഉറച്ചുനിന്നിരുന്ന അയാളുടെ മനസ്സ്, ആ പയ്യന്റെ നിഷ്കളങ്കമായ കണ്ണുകൾക്ക് മുൻപിൽ കുതിർന്നുപോയി. കാലം അയാളെ പുറകോട്ട് വലിക്കുകയാണ്. ആ പഴയ ഓർമ്മകളിലേക്ക്. മരണമെന്ന ശത്രു തന്റെ കാതുകളിൽ രഹസ്യമായി ചൊല്ലിത്തന്ന ആ നിഗൂഢമായ സത്യത്തിലേക്ക്. അയാൾ ഇപ്പോഴും ഓർക്കുന്നു ആ ഏപ്രിൽ മാസം. സ്കൂൾ സ്റ്റേജിന്റെ മുന്നിൽ ചിട്ടയോടെ നിരത്തിയിട്ടിരിക്കുന്ന കസേരകളിൽ പത്താം ക്ലാസ്സ് പരീക്ഷാഫലവും കാത്ത് ആകാംക്ഷയോടെയിരിക്കുന്ന മാതാപിതാക്കളും വിദ്യാർത്ഥികളും. പ്രിൻസിപ്പാൾ തന്റെ നാമം മൈക്കിലൂടെ വിളിച്ചുപറഞ്ഞ

പ്പോൾ തന്നെ ചുറ്റിപ്പറ്റിയ ആ കയ്യടി കളും ആരവങ്ങളും ഇന്നും അയാളുടെ കാതുകളിൽ ഇരച്ചു കയറുന്നു. അഭിമാനത്തോടെ ഉല്ലസിച്ചു നിന്നിരുന്ന ആ പയ്യനെ അവന്റെ കുട്ടുകാർ എടുത്തു യർത്തി സ്റ്റേജിന് മുൻപിൽ നിർത്തി. പക്ഷെ അതിന്റെ പടികളെ അവന്റെ കാലുകൾ നിരസിച്ചു. അവൻ തലകുനിച്ച് നിന്നു. ആ സമയം ഇഷാൻ എന്ന അവന്റെ ഉറ്റസുഹൃത്ത് അവനരികിലേക്കോടിയടുത്തു. ഇഷാൻ ആ പയ്യന്റെ കയ്ക്ക് അവന്റെ തോളിലേക്കിട്ട് അവനെ ആ പടികൾ പിടിച്ചുകയറ്റി. ജനനം മുതൽക്കേ തന്റെ ഇടതു കാലിനെ നീക്കുവാൻ അവൻ പ്രയാസമുണ്ടായിരുന്നു. വൈദ്യന്മാരെല്ലാം പണ്ടേ ചികിത്സയിൽ നിന്ന് പിന്മാറിയിരുന്നു. പക്ഷെ അതൊന്നും വകവയ്ക്കാതെയാണ് അവൻ പഠിച്ചതും വളർന്നതുമെല്ലാം. ഇഷാൻ അവനെ സ്റ്റേജിൽ കയറ്റി നടുവിലെ കസേരയിലിരുത്തി. അവൻ അവിടെ ഇരിക്കുമ്പോൾ കണ്ടത് അവന്റെ ചങ്ങാതിമാരുടെ ആർപ്പുവിളികളോ മുന്നിലെ മേശയിൽ വച്ചിരിക്കുന്ന മെഡലുകളോ അല്ല. അവന്റെ മനസ്സിൽ എന്നോ കയറിക്കൂടിയ ഒരു ഇഷ്ടം. ഒരു പെൺകുട്ടിയോടുള്ള ഇഷ്ടം. ആ പെൺകുട്ടിയെയാണ് അവൻ കണ്ണെടുക്കാതെ നോക്കിയിരുന്നത്. അവനൊരിക്കൽ പോലും അവളോട് തന്റെ ഇഷ്ടം പറഞ്ഞിട്ടില്ല. അതിനൊരു കാരണം മതമാണെങ്കിൽ, മറ്റൊന്ന് അവന്റെ കാലായിരുന്നു. അവളൊരു മേനോൻകുട്ടിയും താനൊരു നസ്രാണിയും ആയിപ്പോയത് അവനൊരു തടസ്സമായി തോന്നിയിട്ടില്ല. പക്ഷെ ഈ കാലിന്റെ അവസ്ഥ!!! പരിശ്രമിച്ചാൽ ചിലപ്പോൾ മാറ്റിയെടുക്കാമെന്നവൻ മനസ്സിലുറപ്പിച്ചു. അവിടെ നിന്നും തുടങ്ങിയ അയാളുടെ ജീവിതം ഇന്നെത്തിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് അയാളുടെ

മകന്റെ മുൻപിലാണ്. ആ അപ്പൻ പറഞ്ഞ കഥ പൂർണ്ണമായും മകന് ഗ്രഹിക്കുവാൻ സാധിച്ചില്ല. എങ്കിലും അടുക്കളയിൽ ജോലിയിൽ മുഴുകിയിരുന്ന അവന്റെ അമ്മയെ അവൻ ഓർത്തു. അപ്പന്റെ കഥയിലേതുപോലെ അമ്മ മറ്റൊരു മതസ്ഥയല്ല. ഇരുവരും ക്രൈസ്തവർ തന്നെ. അവൻ അപ്പന്റെ കാലുകളിലേക്ക് നോക്കി. മുൻപെങ്ങോ ആ കാലിന് പ്രശ്നമുണ്ടെന്ന് കേട്ടിട്ടുള്ളതല്ലാതെ ഇപ്പോൾ ഒരു ആരോഗ്യപ്രശ്നങ്ങളും കാണാനില്ല. അവന് മനസ്സിലായി.... അവന്റെ അപ്പൻ ശ്രമിച്ചത് അദ്ദേഹം പണ്ടേ നേടിയിരിക്കുന്നു. പക്ഷെ അവനൊരു സംശയം ഉണ്ടായിരുന്നു. അവനത് ചോദിക്കുന്നതിനു മുൻപേ അയാൾ പറഞ്ഞു. “മോനെ..... നമ്മുടെയീ ജീവിതം... അതൊരു യാത്രയാണ്. ആ യാത്രയിലെ നായകന്മാരാണ് നമ്മൾ. നമ്മുടെ വഴികളെ സ്വാധീനിക്കുവാനായി പല സഹയാത്രികരും വരും. ചിലപ്പോൾ നമ്മോട് ഒന്നും മിണ്ടാതെ അവർ പെട്ടെന്ന് യാത്ര അവസാനിപ്പിച്ചെന്നിരിക്കും. എന്നാലും നമ്മൾ ആ യാത്ര തുടരണം. മനസ്സിലാവുന്നുണ്ടോ നിനക്ക്?”

“മ്മ്മം.... ” എല്ലാം മനസ്സിലായില്ലെങ്കിലും അവൻ മൂളി.

“അപ്പാ..... ഒരു സംശയം ” പെട്ടെന്നവൻ ചോദിച്ചു.

“അപ്പന്റെ കഥയിലെ ആ പെൺകുട്ടി എവിടെപ്പോയി?”

നിറമിഴികളുമായി ഒരു പുഞ്ചിരിയോടെ അയാൾ പറഞ്ഞു. അവൾ യാത്ര അവസാനിപ്പിച്ച് പണ്ടേ പോയി....

എബിൻ

സ്നേഹകാവ്യം

പലവഴി താണ്ടി നാം ഒരുമിച്ചൊരുനാൾ
അകലങ്ങൾ അകലുന്നതറിയാതെയോ.....
ഒരു ചെറുചിരിയിലെന്നു വിടർന്നതോ
ഒരുനാളും ഉതിരാത്ത സ്നേഹകാവ്യം
കൈകോർത്തു പിന്നിട്ട പാതയെല്ലാം
കനിവിന്റെ നൈർമല്യമായി മാറും
കളിയിലൂടുന്നു കടന്നുപോയ
കാലമിനി ഓർമ്മയായി ബാക്കിനിൽക്കും
കരയിലേക്കോടി അടുക്കുമെന്നും
കടലിൻ ഹൃദയത്തുടിപ്പെന്നപോൽ
പിരിയേണ്ടതാണു നാം എങ്കിലും കൂട്ടരേ
പകരത്തിനാവില്ല വേരെയൊന്നും
സ്നേഹ സംഗീത സൗന്ദര്യം തുളുമ്പുമി,
സന്നിധി നാം വിട്ടുകനീടിലും,
പുഞ്ചിരിക്കും പ്രിയസൗഹൃദം തേങ്ങിടും
നമ്മിൽ നാമെന്നും ഒന്നായിരിക്കും
നീറുന്നു കൺകളെൻ ഹൃദയം വിതുസ്സെന്നു,
ധനിയതോ മുകമായി കേണിടുന്നു
പിരിയേണമെന്നത് സത്യമാണെങ്കിലും
വിട പറയേണ്ടതല്ലായിരുന്നു....
എരിയുന്ന ദീപമെന്നെഴുതുവാനാകിലും
അണയില്ലീ നൽസ്നേഹ ദീപശിഖ,
എഴുതുവാനിനി നാം വെറുതെ കുറിച്ചിട്ട
പുസ്തകത്താളുകൾ ഇരുളിലാഴും
ഇനിയെന്ത് ചൊല്ലണം എന്നൊരാ ചോദ്യത്തി
നൊരു ചെറു വരി മാത്രമൊന്നു മുളി,
പുഞ്ചിരിക്കും പ്രിയ സൗഹൃദം തേങ്ങിടും
നമ്മിൽ നാമെന്നും ഒന്നായിരിക്കും....

-മീര മുരളി

ആത്മഹത്യ

നാവുകൊണ്ടു മാത്രം ചിന്തിക്കുന്ന നാട്ടുകാർക്കിടയിൽ നല്ല വാക്കുകളുടെ ഒരു പുഷ്പഹാരമണിയാൻ എന്റെ കഴുത്തും കൊതിച്ചു. അങ്ങനെയാണ് പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളെ മാത്രം അങ്ങേയറ്റം വിശ്വസിച്ച് ജീവിക്കുന്ന ഈ സുന്ദര സമൂഹത്തിന് മുന്നിൽ തീവ്രമായ കുറ്റബോധത്തോടുകൂടി ഞാൻ മുഖംമൂടികൾ അണിയാൻ തുടങ്ങിയത്. കണ്ണാടിക്ക് പോലും കണ്ടുപിടിക്കാൻ കഴിയാത്ത വിധം ഞാൻ അതിനെ മിനുക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഞാൻ കരഞ്ഞപ്പോഴെല്ലാം മുഖംമൂടി ചിരിച്ചു. എന്നെ ഞാനല്ലാതാക്കാൻ അത് ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഒടുവിൽ പണ്ടാരോ കളഞ്ഞിട്ടു പോയ ഭൂതക്കണ്ണാടിയിലൂടെ നോക്കിയപ്പോഴാണ് ഞാനറിഞ്ഞത് ഞാൻ കണ്ടിരുന്ന എല്ലാ മുഖങ്ങളും വാസ്തവത്തിൽ മുഖംമൂടികളായിരുന്നു. മറ്റുള്ളവർക്കായി മാറുന്ന മുഖംമൂടികൾ.

-അഞ്ജന

ഡിസംബർ

മഞ്ഞിന്റെ നേർത്ത പാളികൾക്കിടയിൽ
ലൂടെ ഒഴുകിയെത്തുന്ന പാൽനിലാവ്.

സമാധാനരാത്രി....

ക്രിസ്തുമസ് കരോളിന്റെ അകമ്പടി

യോടെ കൈനീറയെ സമ്മാന

ങ്ങളുമായി കടന്നു വരുന്ന

സാന്റാ..... കുട്ടികൾക്കായി

കരുതുന്ന സമ്മാനങ്ങൾ

സാന്റാ ആരുമറിയാതെ വീടു

കളിൽ വയ്ക്കുമത്രേ....

കുഞ്ഞുംനാളിൽ സാന്റാ

കൊണ്ടുവരുന്ന സമ്മാനത്തി

നായി രാവേറെയായിട്ടും

കാത്തിരുന്നത്....

രാവിലെ ക്രിസ്തുമസ് ട്രീയു

ടെ താഴെയായി വർ

ണ്ണക്കടലാസിൽ പൊ

തിഞ്ഞ ഒരു കുഞ്ഞുസമ്മാനം.

രാത്രി

സാന്റാ

വെച്ചതാണത്രേ... ആ വർഷം

ഞാൻ ഏറെ ആശിച്ച ഒരു

സമ്മാനം ഇതെങ്ങനെ സാന്റാ

അറിഞ്ഞു? ഈ സമ്മാന

ത്തിന്റെ രഹസ്യം മനസ്സിലാക്കാൻ ഏറെ

നാൾ വേണ്ടിവന്നു. പിന്നീട് എന്റെ

കുഞ്ഞനിയനു വേണ്ടി സമ്മാനമൊരു

ക്കുന്ന സാന്റാ ആയി.... കാലം എത്ര

കടന്നാലും ഡിസംബറിലെ കുളിരുള്ള

പ്രഭാതങ്ങളും ഈ നനുത്ത ഓർമ്മകളും

എനിക്കേറെ പ്രിയങ്കരമാണ്.

-ആരതി ബാസ്റ്റിൻ

മേഘശകലങ്ങൾക്ക് നടുവിലൂടെ ഭൂമിയിൽ
ലേക്ക് നോക്കി കണ്ണുചിമ്മുന്ന നക്ഷത്ര
ക്കുഞ്ഞുങ്ങൾ.... ദീപാലംകൂതമായ
തെരുവീഥികൾ....

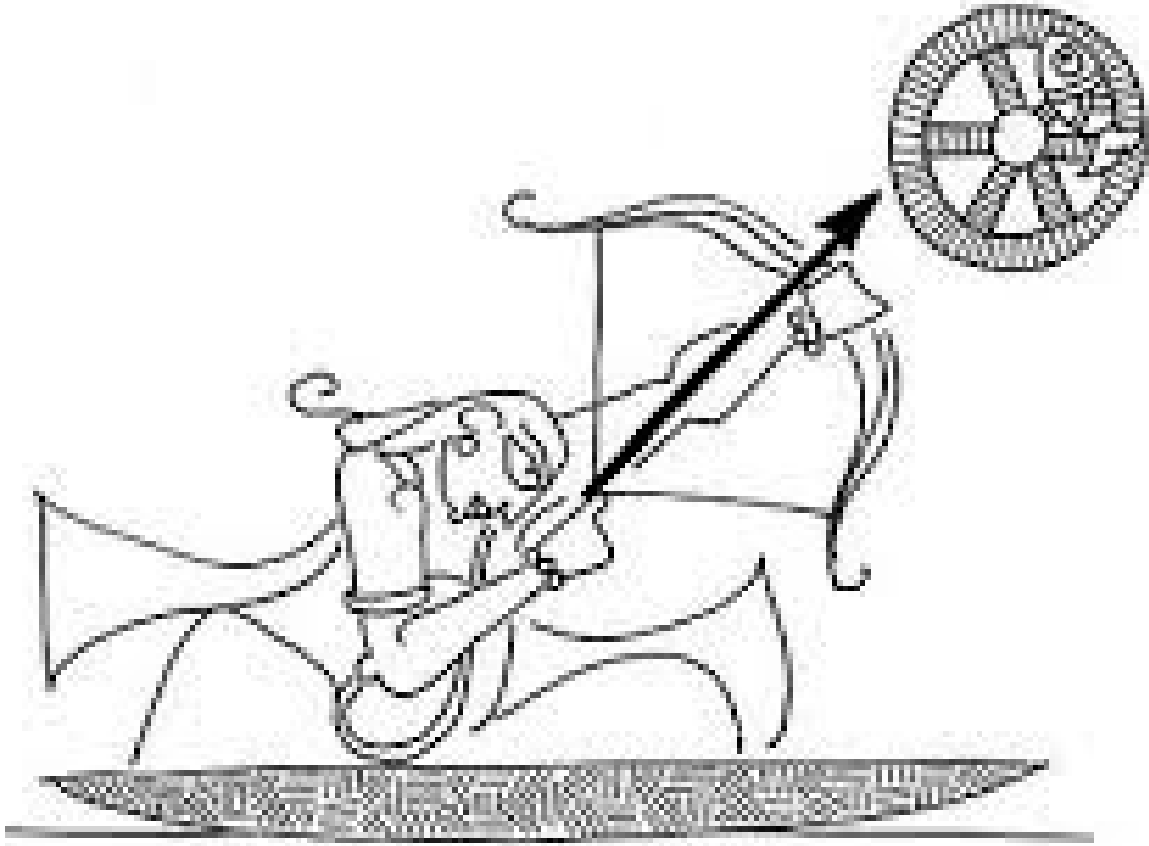
നാടും നഗരവും നിദ്രയിലാണു ഹേമന്ത
രാവിൽ വീടുകൾ തോറും മിന്നിത്തളി
യുന്ന നക്ഷത്രദീപങ്ങൾ..

പൂർക്കുടുകളും ക്രിസ്തുമസ് ട്രീകളും
ഒരുക്കി തിരുപ്പിറവിക്കുള്ള കാത്തിരിപ്പ്...
ഇത് എന്റെ പ്രിയ ഡിസംബർ....

ശാന്തരാത്രി തിരുരാത്രി

പൂർക്കുടിലിൽ പൂത്തൊരു രാത്രി

വിണ്ണിലെ താരകദൂതരിറങ്ങിയ മണ്ണിൻ

കർണ്ണവധം

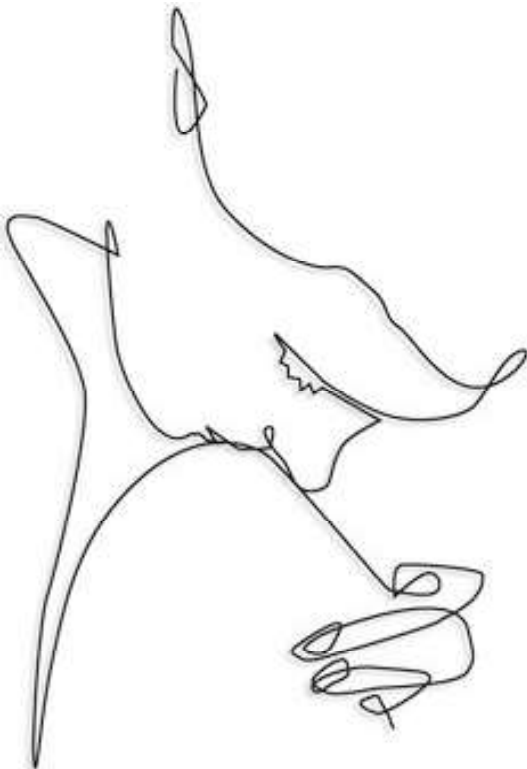
യുദ്ധ ഭൂമിയാം വികാരങ്ങൾ
 സുഖ ദുഃഖങ്ങളാൽ സമൃദ്ധം.
 കണ്ണീർധാരയായി രക്തമിറു വീഴുന്നു,
 പുഞ്ചിരി എന്ന ഉടവാൾ മാത്രം തോഴനായി.
 പിടഞ്ഞു വീഴുന്നു ഈ രണഭൂമിയിൽ,
 താതൻ തന്നൊരു കവചകുണ്ഡലങ്ങൾ
 ഇരന്നു വാങ്ങി ദേവകൾ,
 എന്നമ്മ പെറ്റ മക്കളോടേറ്റുമുട്ടി
 മരിക്കാനെൻ ജീവിതം.

-സനിക

സഹനം

ആ കുഞ്ഞുകാൽ ഇടറി. ഓരോ കാലടികൾ മുന്നോട്ടു വയ്ക്കുമ്പോഴും വയറ്റിനുള്ളിൽ പൊള്ളുന്ന വേദന ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇത് മൂന്നാമത്തെ പ്രാവശ്യം ആയിരുന്നു, എന്നാലും അവളുടെ മനസ്സിലുണ്ടായിരുന്ന അറപ്പ് വിട്ടുമാറിയിരുന്നില്ല. മുകളിലേക്ക് നോക്കി അവൾ ദൈവത്തെ ശപിച്ചു. സ്ത്രീ ശക്തി മഹാശക്തി എന്നു പറഞ്ഞു നടക്കുന്നവരെ അവൾ പൂർത്തിയാക്കി. തന്നെ പോലുള്ള പാവങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിച്ചാൽ ആരും കേൾക്കില്ല, അവർക്കെതിരെ നടക്കുന്ന അനാചാരങ്ങളെ കുറിച്ച് ആരും മിണ്ടില്ല. വളവു തിരിഞ്ഞ് വീട്ടിലേക്കുള്ള വഴിയിൽ അവൾ അവളുടെ കൂട്ടുകാരിയെക്കുറിച്ച് ആലോചിച്ചു. അവർ പങ്കിട്ട കൊച്ചു കൊച്ചു തമാശകളും കുസൃതികളും അവൾ ഓർത്തു. പൊട്ടിയ കാലും ചതഞ്ഞ കൈയും മുറുക്കിപ്പിടിച്ച പണവും ആയി അവൾ വീട്ടിലേക്ക് കയറി. ആധിയോടെ അവളെ കാത്തിരുന്ന അമ്മയുടെ കണ്ണുകൾ താനേ നിറഞ്ഞൊഴുകി. ഇത് എത്ര തവണ സഹിക്കണം എന്ന് അവൾ ചോദിക്കാതെ ചോദിച്ചു. അമ്മയുടെ മൗനം അവളെ തളർത്തി. അവളെ പോലുള്ള പാവം പെൺകുട്ടികൾക്ക് ആത്മഹത്യ തന്നെ മോചനം എന്നവൾ കുറിച്ചു.

ശ്ലേത

എമ്പിടെ എന്റെ ദൈവം?

ഒാർമ്മവച്ച കാലം മുതൽ മനസ്സിനെ അസ്വസ്ഥമാക്കിയിരുന്ന സംഗതിയായിരുന്നു ദൈവം. എന്താണത്? യഥാർത്ഥത്തിൽ ദൈവമുണ്ടോ? അത് ഏകമാണോ അഥവാ അനേകമോ? അടുക്കളയിൽ വേലയിലായിരുന്ന അമ്മയോട് അവൻ പോയി ചോദിച്ചു. അവർ അവനെ പള്ളിയിലെ വികാരിയെ കാണിച്ചുകൊടുത്തു.

അതേ ചോദ്യങ്ങൾ പള്ളീലച്ചനോട് ആവർത്തിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം അവനെ കുരിശിനെ വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തു. എന്നാൽ ക്ഷേത്രത്തിലെ പുജാരിയോട് അന്വേഷിച്ചപ്പോൾ അയാൾ പല വിഗ്രഹങ്ങളെയും കാണിച്ചു തന്നിട്ട് ഈശ്വരൻ അവയുടെയെല്ലാം അന്തർഭാഗത്താണെന്ന് ചൊല്ലി.

മുടിയും താടിയും നീട്ടിവളർത്തി ശുഷ്കിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു ബുദ്ധിജീവിയോട് ചോദിച്ചപ്പോൾ അയാൾ അനന്തതയിലേക്ക് വിരൽ ചൂണ്ടി.

ഒരു നേരത്തെ ആഹാരത്തിനായി ഭിക്ഷ യാചിക്കുന്ന വഴിവക്കിലെ തെണ്ടിയോട് ചോദിച്ചപ്പോൾ അയാൾ ദൈവമെന്തെന്ന് മറുചോദ്യം ചോദിച്ചുകൊണ്ട് അവനെ കാരിത്തുപ്പി.

മാറാരോഗത്തിൽ നിന്നും വിമുക്തി നേടിയ ഒരു ആരോഗ്യമുള്ള മനുഷ്യന് വൈദ്യനായിരുന്നു ദൈവവും വിധികർത്താവുമെല്ലാം.

അയൽവക്കത്ത് പട്ടിണി കിടന്നിരുന്ന ചങ്ങാതിക്ക് ഒരിടങ്ങഴി ചോർ അവൻ ദാനം ചെയ്തപ്പോൾ അയാൾ അവനാണ് ദൈവമെന്നും പറഞ്ഞ് മുദ്രകുത്തി.

ആകെ കുഴഞ്ഞുപോയ അവൻ ചിന്താകുലനായി ഒരു തെങ്ങിൻചുവട്ടിലിരുന്നു. അപ്പോഴതാ ആ ഭിക്ഷക്കാരൻ ഒരു പാത്രവുമേന്തി തെണ്ടി വരുന്നു. നല്ല കാറ്റുണ്ട്... തലയിൽ തേങ്ങ വീഴാതെ മാറിയിരിക്ക എന്ന് മൊഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവൻ സ്വൽപം നീങ്ങിയിരുന്നു. അയാൾ പോയി നിമിഷങ്ങൾ അവസാനിച്ചതും കൃത്യമവൻ ഇരുന്നേടത്ത് ഒരു മുത്തതേങ്ങ പതിച്ചു. വിറച്ചിരുന്ന ആ പയ്യൻ ആദ്യമായി ദൈവത്തെ കണ്ടു. ഈശ്വരനെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞുകൊണ്ട് മുഖത്ത് കാരിത്തുപ്പിയ ആ തെണ്ടിയായിരുന്നു അവന്റെ ദൈവം!

എബിൻ

ഒഴിയാത്ത ദാരിദ്ര്യം

എന്തോ കണ്ടു പേടിച്ച് ടാവാം കാലം ഒന്നു തിരിഞ്ഞു നോക്കി. സ്വന്തമായി ഒരു മെലിഞ്ഞ മെയ്യും പരന്ന മനസ്സും മാത്രം ഉള്ള കാലം..... ഇരുട്ടും തണുപ്പും വിശപ്പുമെല്ലാമായി ഒട്ടേറെ സംവദിച്ചും സല്ലപിച്ചും കഴിച്ചുകൂട്ടിയ ബസ്സ് സ്റ്റോപ്പ് തിണ്ണ.... ഇന്നും അവർ മുവരും എന്നെ വിട്ടുമാറാതെ പിന്തുടരുന്നുണ്ട്... മനസ്സിലെ ഇരുട്ടും എ സി യുടെ തണുപ്പും കാശിനായുള്ള വിശപ്പും.....

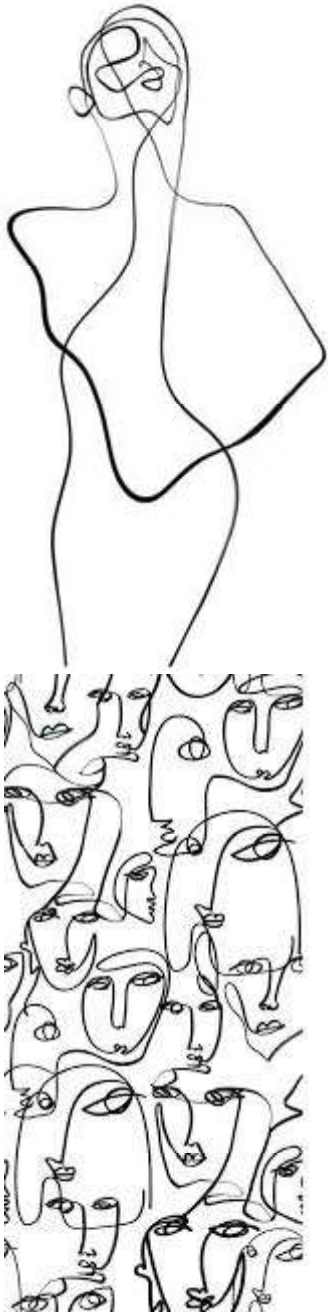
-അജ്ഞന

മഴയോട്.....

പ്രണയമാണെന്നിരിക്കെണം മഴയോട്
 നിന്റെ തരളിത ഭാവമെന്നിക്കേരയിഷ്ടം
 പുഞ്ചിരിപ്പാൽ നൂർ തുള്ളികളാൽ എന്റെ
 കരളിലുന്മാദമായ് നീ പെയ്തിടുമ്പോൾ
 കാണാമറയത്തൊളിച്ചു നീ പിന്നെയും
 ഓമൽകുറുന്നു പോലെത്തീടുമ്പോൾ
 അശ്രുധാര പൊഴിച്ചു നീ തേങ്ങലായ്
 വിണ്ണിന്റെ മാറിലൊളിച്ചിടുമ്പോൾ
 നെഞ്ചം തുടിക്കും നിൻ ചിലമ്പൊലി കേൾക്കാനായ്
 നൊമ്പരം കൊണ്ടെന്റെ മനം നിറയും അഞ്ചിത
 കാന്തിയോടാനോളനങ്ങളായ്
 നിന്നുടെ ഓർമ്മകൾ ഓടിയെത്തും
 മെല്ലെച്ചിരിപ്പിച്ചു പൊട്ടിക്കരയിക്കും
 പിന്നെക്കൊതിപ്പിക്കും
 ഓമലാളീമഴയെൻ കൂട്ടുകാരി....

ആരതി ബാസ്റ്റിൻ

കണ്ണീർകണങ്ങൾ

നിഴലായി മറഞ്ഞീടും നിൻ ഓർമ്മകൾ എങ്കിലും
 എൻ മിഴികൾ തേടുന്നു,
 നിൻ കാണാകാഴ്ചകളെ
 ഓർക്കുവാനാകുന്നില്ലെനിക്ക് നിൻ
 വാക്കുകളേതും
 പതറീടുമെൻ അധരങ്ങളിൽ
 ഓർക്കുന്നു ഞാൻ നിൻ ഓർമ്മകളെ
 ചുടു കണ്ണീർകണങ്ങളായി
 ഒരിക്കൽ കൂടി ആ കരസ്പർശം എൻ
 ശിരസ്സിൽ തലോടുവാൻ
 പരലോകത്തെത്തിടട്ടെ ഞാൻ

-ബ്ലേസി

ആധുനിക മനുഷ്യർ

അംബരചുംബികളുടെയും, മണിമാളികകളുടെയും ഇരുപത്തിയൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ സ്വാർത്ഥചിന്തയുടെയും, അത്യാഗ്രഹത്തിന്റെയും ചങ്ങലക്കിടയിൽ, ആധുനിക മനുഷ്യർ ഞെരിപിരി കൊള്ളുന്നു. വരും തലമുറയുടെ ഭാവിക്ക് മുതൽക്കൂട്ടാവേണ്ട ഇന്നിന്റെ സന്തതികൾ യാത്രികമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു. അനുകമ്പയുടെയും സാഹോദര്യത്തിന്റെയും അടിത്തറയിൽ നിന്നു വ്യതിചലിച്ച്, ഞാൻ എന്റെ എന്ന സ്വാർത്ഥ മനോഭാവത്തിലേക്ക് തരം താഴ്ന്നിരിക്കുന്നു, ഞാനും നിങ്ങളുമെല്ലാം, ആർക്കുവേണ്ടി എന്തിനുവേണ്ടി എന്ന ചോദ്യം പിന്നെയും ബാക്കി....

-ആദിൽ

തത്തുമസി

ഒരുപാടൊരുപാടിഷ്ടമാണ്, നിന്റെ സ്വപ്നങ്ങൾ, മോഹങ്ങൾ, കുത്തിയൊലിച്ച് പായുന്ന ചിന്തകൾ.... എല്ലാം തന്നെ.... നിത്യജീവിതത്തിലെ യാത്രികമായ ദിനരാത്രങ്ങളിൽ നിന്നും ഒളിച്ചിരിക്കാൻ കഥാപാത്രങ്ങളുടെ കൈകളിൽ പിടിച്ച് കാമികരുടെ ലോകത്തിലേക്ക് നീ അടിക്കടി കൂടേറിപ്പാർക്കുന്നതും എനിക്കിഷ്ടമാണ്. ഒരുപാടുപേരുള്ളപ്പോഴും ഒറ്റപ്പെടുമ്പോഴും ഒരുപോലെ ചിരിക്കുമ്പോൾ എനിക്ക് നിന്നോടിഷ്ടം കൂടും. തലച്ചോർ കണക്കിൽ വീണ് മരിക്കാതിരിക്കാൻ ഇടയ്ക്കിടെ നീ പേനയിൽ മഷി നിറച്ച് ഞരമ്പുകളിലേറ്റി ലഹരിക്കൊള്ളുന്നതും ഞാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. ഇപ്പോഴും നിന്നിൽ നിന്നും ഓരോരോ പാഠങ്ങൾ പഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കാനാണ് എനിക്കിഷ്ടം. വേണ്ടുന്നതെന്തും നിനക്കായ് ഞാൻ ഒരുക്കിത്തരാം.... കാരണം അത്രയ്ക്ക് ഇഷ്ടപ്പെട്ടു പോയി...

-അഞ്ജന

ഗുരുവായൂർ

പഠലാർ മുതൽ പെരിയർ വരെ

മനുഷ്യരുടെ ജാതി, മത, ജീവിത നിലവാര, സ്ഥാന, മാനങ്ങളെ തരംതിരിച്ചു കാണാതെ പ്രാഥമിക അടിസ്ഥാന സൗകര്യങ്ങളെ തകിടം മറിച്ചുകൊണ്ടായിരുന്നു മഹാപ്രളയം കേരളക്കരകളെ വിറകൊള്ളിച്ചത്. സെന്റുകളായി തിരിച്ചു കെട്ടിപ്പൊക്കിയ ആൾപ്പൊക്ക മതിലുകളെ ചുഴിച്ചെറിഞ്ഞുകൊണ്ട് ഇറച്ചു കയറിയ ചെളി വെള്ളം മുൻകൂർ അനുമതിയില്ലാതെ അലങ്കരിച്ച സ്വകാര്യ മുറികളിലേക്ക് വരെ കയറിച്ചെന്നു.

ഇറച്ചു കയറിയ ആ പ്രളയജലത്തിനോടൊപ്പം, സെപ്റ്റിക് ടാങ്ക് മാലിന്യങ്ങളും, ഫാക്ടറികളിൽ നിന്ന് കൂടെ കൂട്ടിയ അതി മാരക രാസപദാർത്ഥങ്ങളും പാതിജീവനുള്ള വളർത്തുമൃഗങ്ങളും മൊക്കെയുണ്ടായിരുന്നു.

2018 ആഗസ്റ്റ് മാസത്തിൽ മലയാളക്കരകളെയും മലയാളികൾ കെട്ടിപ്പൊക്കിയെടുത്ത സ്വപ്നങ്ങളെയും വിഴുങ്ങിയ വെള്ളപ്പൊക്കം സമ്മാനിച്ചത് ഒരു പാട് തിരുശേഷിപ്പുകൾ.....മണിക്കൂറുകളുടെ ആവശ്യം (നീഡ് ഓഫ് ദ ഹവർ) മനസ്സിലാക്കി നമ്മൾ വി.ഐ.ടി മലയാളി ടീം ഇറങ്ങിത്തിരിച്ചപ്പോൾ കാണാൻ സാധിച്ച നിസ്സഹായമുഖങ്ങൾ....ബിസ്ക്കറ്റുകൾക്ക് അതിക്ഷാമം നേരിട്ടപ്പോഴുള്ള കുട്ടികൾ കൂട്ട നിലവിളി....രോഗബാധി

തരായി പുതച്ചു മുടാൻ ഒരു തുണ്ടു തുണിയില്ലാതെ ക്യാമ്പുകളിൽ കണ്ട കാഴ്ചകൾ...എല്ലാവരുടെയും ശ്രദ്ധ തങ്ങളെ സഹായിക്കാൻ ആരെങ്കിലും വരുന്നുണ്ടോയെന്നായിരുന്നു. ....ഈ പ്രതീക്ഷയിലേക്കാണ് നമ്മുടെ തനിമയെന്ന മലയാളി കൂട്ടായ്മ ഇറങ്ങിച്ചെന്നത്.

മുകുത നിറഞ്ഞ ക്യാമ്പുകൾക്ക് തൊട്ടുമീതെ തുടർച്ചയായി പേടിപ്പെടുത്തുന്ന ഹെലികോപ്റ്ററുകൾ തലങ്ങും വിലങ്ങും പാറിപ്പറന്നത് കണ്ട് ഭീതിപൂണ്ട മുഖങ്ങൾ....പത്തനംതിട്ട, ആലപ്പുഴ, എറണാകുളം ജില്ലകളിലേക്ക് സഹായവുമായി ഞങ്ങളെത്തുമ്പോൾ കണ്ട കാഴ്ചകളാണിത്. ഒപ്പം ചിലരെക്കെ പതിയെ പതിയെ തിരിച്ചുവരവിന്റെ പാതയിലായിരുന്നു.... മുറ്റത്ത് വിരിച്ചിട്ടിരുന്ന കുതിർന്ന് കീറിയ പുസ്തകങ്ങൾ ഒന്നോടിച്ചു നോക്കിയപ്പോൾ അവ്യക്തമായ പേജുകൾ...ഹോം വർക്കിനായി കൊടുത്ത ചോദ്യങ്ങൾക്കിടയിൽ ഉത്തരത്തിനുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ ഒഴിച്ചിട്ടിരിക്കുന്നത് മഞ്ഞചെളിയിൽ പുതഞ്ഞിരുന്നെങ്കിലും കാണാൻ സാധിച്ചു.....ചില വീടുകളിലെ ഫാനുകളുടെ ലീഫുകൾ വെള്ളത്തിന്റെ ചുഴിയിൽപ്പെട്ട് ഒന്നിച്ച് ചേർന്ന് തൂങ്ങിക്കിടക്കുന്ന അവസ്ഥ....

നിത്യോപയോഗ സാധനങ്ങളും, വസ്ത്രങ്ങളുമുൾപ്പെടെ എല്ലാം പെട്ടികളിലാക്കി കടവത്രയിലെ നമ്മുടെ സെൻട്രലൈസ്ഡ് സ്റ്റോറിൽ നിന്ന് പ്രളയം കവർന്നെടുത്ത നൂറുകണക്കിന് പ്രദേശത്തേക്ക് ചെറുവണ്ടികളിൽ നേരിട്ട് ചെന്നെത്തിയപ്പോൾ കാണാനായ കാഴ്ചകളിൽ ചിലതാണിത്.

മിക്ക വീടുകളിലും കാൽപാദം മുങ്ങുന്ന വിധത്തിൽ ഡാമുകളിൽ നിന്നൊഴുകിയെത്തിയ ചെളി.....ഇരുതല മുരി പോലുള്ള പാമ്പുകൾ തലങ്ങും വിലങ്ങും സഞ്ചരിക്കുന്നു. ചിലവയൊക്കെ വീടിന്റെ ഗെയിറ്റുകളിൽ തൂങ്ങിക്കിടക്കുന്നു....ഓരോ പ്രദേശത്തും നേരിട്ട് ചെന്ന് അവരുടെ ആവശ്യമറിഞ്ഞപ്പോൾ നമ്മൾ കരുതിയിരുന്നവയെല്ലാം അപ്പോഴത്തെ പ്രത്യേക സാഹചര്യത്തിന് അനുയോജ്യമായിരുന്നു..അരിയും ഭക്ഷണസാധനങ്ങളും, കോൾഗേറ്റ്, ബ്രഷ്, നാപ്കിൻ, ഗാർമെന്റ്സ്, മുണ്ടുകൾ, പുതപ്പുകൾ, ക്ലീനിംഗ് ലോഷൻ, വാട്ടർ ബോട്ടിൽ, വാഷിങ്ങ് പൗഡർ , സോപ്പ്, പേന, നോട്ടുപുസ്തകങ്ങൾ തുടങ്ങി പ്രാദേശിക സഹായത്തോടെ എത്തിച്ചുകൊടുത്ത എല്ലാം അവർ സന്തോഷത്തോടെ സ്വീകരിച്ചു...തദ്ദിവസങ്ങളിൽ ആവശ്യങ്ങളറിഞ്ഞ് തൻ,മൻ സമർപ്പിതരായി കയ്യടയ്ക്കി സാമ്പത്തിക സംഭാവന നൽകിയ മലയാളികളുൾപ്പെടെയുള്ള വി.ഐ.ടി സ്റ്റുഡന്റ്സ് ക്ലസ്റ്ററുകൾ...

രാവും പകലും മറന്ന് അവശ്യസാധനങ്ങളെത്തിച്ചവരും, പാക്കിങ്ങ്, ലോഡിങ്ങ് വിതരണത്തിനായി പ്രയത്നിച്ചവരും വിവിധ ഫാക്കൽറ്റീസ്, ഷോപ്പുമടകൾ, കാറ്ററിങ്ങ് വിഭാഗക്കാർ, ബാങ്കുകൾ, നിർമ്മാണക്കമ്പനികൾ, ഡോക്ടർമാർ, പള്ളിക്കമ്മറ്റിക്കാർ തുടങ്ങി ഏറെയുണ്ട് ഈ സദുദ്യമത്തിന്

പിന്തുണ നൽകിയവർ..പ്രളയാനന്തര നേർക്കാഴ്ചകൾക്ക് സാക്ഷ്യം വഹിച്ചുള്ള യാത്രയിൽ ഞങ്ങൾക്കുനേരെ ഉയർന്ന കുപ്പുകൈകളും നന്ദിവാക്കുകളും ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കേവർക്കുമായി സമർപ്പിക്കുന്നു...ഒപ്പം ജന ശ്രദ്ധയാകർഷിച്ച ഈ പ്രവർത്തനത്തിലൂടെ സഹജീവികളോടുള്ള കടമ നിറവേറ്റിയ നമുക്ക് അഭിമാനിക്കാം. ഒരു മാതൃകാ പ്രവർത്തനത്തിന് തുടക്കം കുറിച്ചതിന്. ഒപ്പം മണിക്കൂറുകളുടെ ആവശ്യം മനസ്സിലാക്കി ഊർജ്ജസ്വലമായ ഒരു ടീം പ്രവർത്തനം കാഴ്ചവെച്ചതിന്....

പ്രളയാനന്തരം മനുഷ്യമനസ്സുകൾക്ക് ഏറെ മാറ്റം വന്നതായി ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടത്, ഇവിടെ കുറിപ്പായി ചേർക്കാതിരുന്നാൽ അതൊരു അനൗചിത്യമായി പോകും....കുടുംബങ്ങളിലും അയൽക്കരുടെ ഇടയിലും കാലങ്ങളായി നിലനിന്നിരുന്ന പിണക്കങ്ങൾക്ക് അന്ത്യം കുറിക്കാനായ ഒട്ടേറെ ഉദാഹരണങ്ങളും കഴിഞ്ഞ വർഷത്തിന്റെ അന്ത്യ പാദങ്ങളിൽ സാധ്യമായത് ഒരു പക്ഷേ ഈ പ്രളയം കാരണമാകാം....

വി.ഐ.ടി പോലുള്ള സ്ഥാപനങ്ങളിൽ നിന്ന് ദീർഘദൂരത്ത് നിന്ന് വന്നെത്തി സഹായഹസ്തം നീട്ടിയപ്പോൾ അത് അവർക്കേകിയത് ഒരു പുത്തനുണർവ്വ് തന്നെ....

വറിയുണങ്ങിയ പാലാറിന്റെ മനസ്സുമായിരുന്നവർക്ക് നിറഞ്ഞു തുളുമ്പിയൊഴുകുന്ന പെരിയാറിന്റെ നിർവൃതി നൽകാനെത്തിയ തനിമയെന്ന കൂട്ടായ്മയെ അവരോർക്കുന്നു...അതിന്റെ സുലക്ഷണങ്ങളാണ് ഇന്നും നമുക്ക് ഇപ്പോഴും ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നന്ദിവാക്കുകൾ.....

- നൈജു.സി.ഡി

കേരളത്തിന്റെ നവോത്ഥാനം

നാം മറക്കരുതാത്ത നാൾവഴികൾ

അതദ്യുതമാണ് ഭാരതം ! 'ഭാ'സിൽ രമിക്കുന്ന (അറിവിൽ ആനന്ദിക്കുന്ന) ഭാരതം ! പല മതങ്ങൾ, അവയിൽ ഒട്ടനേകം ജാതികൾ, നിരവധി ഭാഷകൾ, ജീവിതരീതികൾ, ആചാരങ്ങൾ, ഭക്ഷണരീതികൾ, വസ്ത്രധാരണരീതികൾ എന്നിങ്ങനെ എല്ലാ മേഖലകളിലും വൈവിധ്യം! എന്നാൽ ഈ വൈവിധ്യങ്ങൾക്കിടയിലും 'സൂത്ര മണി ഗണാ' എന്ന പോലെ നമ്മെ ഒന്നായി ചേർത്ത് കോർത്ത് നിൽക്കുന്ന അദ്യുതമായ ഒരു നൂൽ. ആയിരത്തോളം വർഷങ്ങളുടെ അധിനിവേശത്തിനും തകർക്കാൻ കഴിയാത്ത ഒരു സൂത്രം. അതാണ് നമ്മുടെ നാടിന്റെ സ്വത്വവും ആത്മാവും.

*കല്പിക്കാലത്തെ ഭാരതഖണ്ഡത്തെ,
കല്പിതാരം കൈവണങ്ങിടുന്നു.
അതിൽ വന്നൊരു പൂല്ലായിട്ടെങ്കിലും
ഇതുകാലം ജന്മിച്ചുകൊണ്ടിടുന്നുവൻ.....*

ഇതരഭൂപ്രദേശങ്ങളിൽ ഉള്ള ജനങ്ങൾ പോലും ഈ ഭാരതഭൂമിയിൽ ജനിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്ന പുന്താനത്തിന്റെ (ജനനം : 1547) വരികളാണ് മുകളിൽ. ബ്രിട്ടീഷുകാർ ഇന്ത്യയിൽ ആധിപത്യം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനും ഇരുന്നൂറു വർഷം മുമ്പാണ് ഇതെഴുതിയത് എന്ന് മനസ്സിലാക്കുമ്പോഴാണ് അനേകം നാട്ടുരാജ്യങ്ങളാൽ വിഭജിതമായ ഈ ഭൂപ്രദേശത്തെ ഒന്നായി ചേർത്ത് കോർത്ത് നിലനിർത്തുന്ന ആ 'സൂത്ര'ത്തെ തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയുന്നത്. 'ജാതി പാർക്കിലൊരന്ത്യ ജനാകിലും വേദവാദി മഹീസുരനാകിലും' ഈശ്വരൻ മുന്നിൽ ഒരുപോലെ എന്ന് പുന്താനം പാടിയപ്പോൾ

ഹരിനാമാകീർത്തനത്തിലൂടെ മലയാള ഭാഷയുടെ പിതാവായ തുഞ്ചത്ത് എഴുത്തച്ഛൻ (ജനനം: 1495), ഋതുവായ പെണ്ണിനും ഇരപ്പവനും ദാഹകനും പതിതനും അഗ്നിയജയം ചെയ്ത ബ്രാഹ്മണനും ഈശ്വരൻ പ്രാപ്യനാണ് എന്ന സന്ദേശം ഓർമ്മിപ്പിച്ചു. ഈ സ്വത്വത്തെ, നാനാത്വത്തിൽ ഏകത്വത്തെ, എപ്പോഴെല്ലാം നമ്മൾ മറന്നിട്ടുണ്ടോ, അറിവില്ലായ്മയാലോ സ്ഥാപിതതാല്പര്യങ്ങളാലോ നശിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ടോ, അന്നെല്ലാം നമ്മുടെ രാഷ്ട്രം അന്ധകാരത്തിൽ ആണ്ടു പോയിട്ടുണ്ട്. ആയിരക്കണക്കിന് വർഷങ്ങൾക്കു മുൻപേ, മൂക്കുവസ്ത്രീയിൽ പിറന്ന വേദവ്യാസനും വനവാസിയാണെന്നു വാൽമീകിയും ഇടയനായിരുന്ന കൃഷ്ണനും അടിത്തറ പാകിയ ഈ ഭാരതഭൂമി ഇടക്കാലത്ത് പലപ്പോഴും അന്ധകാരത്തിലേക്ക് ആണ്ടു പോകുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അപ്പോഴെല്ലാം, ഈ ഏകത്വദർശനത്തെ ഉദ്ദീപിപ്പിച്ച് ഉണർത്താൻ മഹാമനീഷികളും പ്രസ്ഥാനങ്ങളും ഉദയം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്ന് നമ്മുടെ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ നിയോഗമാണ്. ലോകത്തിന്റെ മറ്റുഭാഗങ്ങളിൽ വ്യാപകമായി നടന്നിരുന്ന മനുഷ്യരെ അടിമകളാക്കി ചങ്ങലയിൽ ബന്ധിച്ചു വിലപേശി വിൽക്കുന്ന സമ്പ്രദായം ഇവിടെ നിലനിന്നിരുന്നില്ലെങ്കിലും ജാതിമേൽകൊയ്മയുടെയും ജന്മിത്തത്തിന്റെയും ഭയാനകമായ ഒരു കാലഘട്ടം ഇവിടെ നിലനിന്നിരുന്നു.

“പരമാർത്ഥമുറച്ചു തേർവിടും
 പൊരുളോ ഭൂതദയാക്ഷമൻദ്വയോ
 സരളവ്രതഭാഷ്യകാരനാം
 ഗുരുവോയ്തനുകമ്പയണവേൻ”

(ഭഗവദ്ഗീതയിലൂടെ പരമതത്വം ഉപദേശിച്ച ശ്രീകൃഷ്ണൻ, അഹിംസാ പ്രചാരകനായ ശ്രീബുദ്ധൻ, സരളമായ ഭാഷയിൽ അദ്വൈതം ഉപദേശിച്ച ആദിശങ്കരാചാര്യർ എന്നിവരെ സ്മരിച്ചുകൊണ്ട് ‘അനുകമ്പാദശക്’ത്തിൽ ശ്രീനാരായണഗുരുദേവന്റെ വാക്കുകൾ) ‘തത്വത്തിൽ ശ്രീശങ്കരൻ പറഞ്ഞതിൽ കൂടുതലായി നമുക്കൊന്നും പറയാനില്ല’ എന്ന പ്രസ്ഥാവിച്ച ശ്രീനാരായണഗുരുദേവനാണ് കേരള നവോത്ഥാനം എന്ന് കേൾക്കുമ്പോൾ ആദ്യമായി നമ്മുടെ മനസ്സിൽ ഓടിയെത്തുന്നത്. ബ്രഹ്മാവ് മുതൽ പുൽക്കൊടി വരെ സകല ചരാചരങ്ങളിലും അദിതീയമായ ഏകത്വം ദർശിച്ച, ചണ്ഡാളനിലും (അന്നത്തെ ജാതിവ്യവസ്ഥയിൽ ഏറ്റവും അധഃകൃതർ ആയി കരുതപ്പെട്ടിരുന്നവർ) ഗുരുവിനെ ദർശിച്ച (മനീഷാപഞ്ചകം) ആദിശങ്കരൻ (ജനനം: ഏറ്റവും കുറഞ്ഞത് 1250 വർഷങ്ങൾക്ക് മുൻപ്) പ്രചരിപ്പിച്ച അദ്വൈത ദർശനം ആയിരുന്നു ശ്രീനാരായണഗുരുദേവന്റെ ഊർജ്ജ സ്രോതസ്സ്. ആ സമത്വദർശനമാണ് ഗുരുദേവന്റെ ആശയങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനം. അദ്ദേഹം ആത്മോപദേശശതകം പോലുള്ള വേദാന്ത ഗ്രന്ഥങ്ങളോടൊപ്പം ശിവൻ, വിഷ്ണു, സുബ്രഹ്മണ്യൻ, ഭഗവതി, ഗണപതി, എന്നിങ്ങനെ വിവിധ ദേവതകളെ സ്തുതിച്ചു കീർത്തനങ്ങൾ രചിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവയുടെയെല്ലാം അവസാന വരികൾ പരമമായ സമത്വ ദർശനമായ അദ്വൈത സാക്ഷാത്കാരത്തിലേക്ക് ഉയർത്തുന്നവയാണ്. അദ്വൈതി, ക്ഷേത്ര ആരാധന

ചെയ്യാറില്ലെങ്കിലും തമിഴ് ആഗമവിധി പ്രകാരം എല്ലാ ദേവതകൾക്കും ക്ഷേത്രം പ്രതിഷ്ഠിച്ചു കൊണ്ട് ഗുരുദേവൻ വലിയ വിപ്ലവമാണ് നടത്തിയത്. കണ്ണാടിയിൽ ഓങ്കാരം ആലേഖനം ചെയ്ത് പ്രണവപ്രതിഷ്ഠ നടത്തിയത് പിൽക്കാലത്ത് കണ്ണാടി പ്രതിഷ്ഠ എന്ന പേരിൽ പ്രചരിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. ഈഴവ സമുദായത്തിൽ നിന്നുള്ള ആദ്യത്തെ മെഡിക്കൽ ബിരുദധാരിയും സാമൂഹ്യപരിഷ്കർത്താവുമായ ഡോ. പത്മപ്പുവിനും മലയാള സാഹിത്യ ചരിത്രത്തിലെ പകരം വെക്കാനില്ലാത്ത കവികളിൽ ഒരാളായ കുമാരനാശാനും ഗുരുദേവന്റെ ഉത്കൃഷ്ട ശിഷ്യഗണത്തിൽ ചിലർ മാത്രം. സ്വാമി വിവേകാനന്ദന്റെ സ്മരണാർത്ഥം, കുമാരനാശാൻ എഡിറ്ററായി ആരംഭിച്ച വിവേകോദയം പത്രമാണ് എസ്. എൻ. ഡി. പി. യുടെ ആദ്യ ഔദ്യോഗിക പ്രസിദ്ധീകരണം എന്നോർക്കുമ്പോഴാണ് ഇവരെയെല്ലാം ചേർത്ത് കോർത്തു നിർത്തുന്ന തത്വത്തിന്റെ പൊതു സ്വഭാവം തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയുന്നത്. ഗുരുവിനും ഗുരുവായ മറ്റൊരു ഗുരു! ജാതി വ്യവസ്ഥയിൽ പുണ്യത്യാരിയായ തെക്കാട് അയ്യാ സ്വാമികൾ (1814 -1909) എന്ന മഹത് വ്യക്തിത്വം ആണു ശ്രീനാരായണഗുരുദേവന്റെയും ഗുരുവായിരുന്നത്. ആ കാലഘട്ടത്തിൽ സ്ത്രീകൾ ഉൾപ്പെടെയുള്ള അൻപത്തിയൊന്നോളം ശിഷ്യന്മാർ അദ്ദേഹത്തിന് ഉണ്ടായിരുന്നു. അന്നത്തെ തിരുവിതാംകൂർ രാജാവായിരുന്ന സ്വാതിതിരുനാൾ മുതൽ വേദാധികാര നിരൂപണത്തിലൂടെ ജാതിഭേദമന്യേ എല്ലാവരും വേദപഠനത്തിനു അധികാരിയാണെന്ന് പ്രമാണ സഹിതം അരക്കിട്ടുറപ്പിക്കുകയും അയിത്തം അറബിക്കടലിൽ തള്ളണം

എന്ന് പ്രസ്താവിക്കുകയും ജന്മിത്തത്തിനെതിരെ പട്ടിണിസഭ്യ നടത്തുകയും ചെയ്ത ചട്ടമ്പി സ്വാമികൾ അവരിൽ ഒരാൾ ആയിരുന്നു. വില്ലുവണ്ടി പ്രക്ഷോഭനായകനും കേരളത്തിലെ ആദ്യ ദളിത് സ്കൂൾ സ്ഥാപകനും, ശ്രീമൂലം പ്രജാസഭയിലെ ആദ്യ ദളിത് അംഗവും 1934ൽ ശ്രീമൂലം തിരുനാളി നെക്കൊണ്ട് സർക്കാർ സ്കൂളുകളിൽ ദളിതരെ പഠിപ്പിക്കാനുള്ള തീരുമാനം എടുപ്പിച്ചതായ, ഗാന്ധിജി 'പുലയരാജാ' എന്ന് വിളിച്ച മഹാത്മാ അയ്യൻകാളി ആയിരുന്നു മറ്റൊരാൾ. 'കേരളകാളിദാസൻ' എന്നറിയപ്പെട്ട കേരളവർമ്മ വലിയ കോയിതമ്പുരാൻ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബന്ധുവായ 'കേരളപാണിനി' എന്നറിയപ്പെട്ടിരുന്ന എ.ആർ.രാജരാജ വർമ്മ, ചിത്രകാരനായ രാജാ രവിവർമ്മ എന്നീ പ്രഗത്ഭരും യോഗിനി അമ്മ, കൊല്ലത്തമ്മ തുടങ്ങിയ സ്ത്രീജനങ്ങളും അവരിൽ ചിലരാണ്.

'കേരളകാളിദാസൻ' കേരളവർമ്മ വലിയകോയിതമ്പുരാൻ തന്നെയാണ്, കായൽ സമ്മേളനം നടത്തിയ, അരയസമാജവും പുലയമാഹാസഭയും സ്ഥാപിച്ച, അരയ സമുദായത്തിൽ പിറന്ന പണ്ഡിറ്റ് കറുപ്പന്റെ ഗുരു. കൊച്ചി മഹാരാജാവിന്റെ പ്രത്യേക താൽപര്യപ്രകാരം ആണ് പണ്ഡിറ്റ് കറുപ്പൻ ഏറണാകുളം മഹാരാജാസ് കോളേജിൽ പഠിക്കുന്നത്. 'കേരള വ്യാസൻ' എന്നറിയപ്പെട്ട കൊടുങ്ങല്ലൂർ കുഞ്ഞുകുട്ടൻ തമ്പുരാനാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതിഭ തിരിച്ചറിഞ്ഞു അദ്ദേഹത്തെ സംസ്കൃതം പഠിപ്പിച്ചത്. ചട്ടമ്പിസ്വാമികൾ സമാധി ആയപ്പോൾ പണ്ഡിറ്റ് കറുപ്പൻ 'സമാധി സപ്താഹം' എന്നകൃതിയും ശ്രീ നാരായണ ഗുരുദേവൻ 'നവമഞ്ജരി' എന്ന കൃതിയും രചിച്ചു ആദരവ് പ്രകടിപ്പിച്ചു.

മാറുമറയ്ക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനായി ചാന്നാർ വിഭാഗത്തിലെ സ്ത്രീകൾ നടത്തിയ ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ 'ചാന്നാർ ലഹള' 1822 ൽ തുടങ്ങി മൂന്നു പതിറ്റാണ്ടോളം നിലനിന്നു. ആ കാലഘട്ടത്തിലാണ് 'അയ്യാവഴി' എന്ന പ്രത്യേക ആചാര പദ്ധതിയും സമത്വ സമാജവും സ്ഥാപിച്ചു. മഹാവിഷ്ണുവിന്റെ അവതാരം എന്ന് വിശ്വാസികൾ കരുതിപോരുന്ന 'അയ്യാ വെകുണ്ഠ സ്വാമി' (1820-1851) ചാന്നാർ സമുദായത്തിന്റെയും മറ്റു അധഃസ്ഥിത വിഭാഗങ്ങളുടെയും ഉന്നമനത്തിനായി പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. തിരുവിതാംകൂർ രാജഭരണത്തിനെതിരെയും ബ്രിട്ടീഷുകാർക്കെതിരെയും എൽ. എം. എസ്. മിഷനറിമാരുടെ മതംമാറ്റ തന്ത്രങ്ങൾക്ക് എതിരെയും അദ്ദേഹം അതിശക്തമായി പ്രതികരിച്ചു. തുടർന്ന് 110 ദിവസത്തെ ജയിൽവാസം അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്ന അദ്ദേഹത്തെ അന്നത്തെ തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവായിരുന്ന സ്വാതിതിരുനാൾ, തൈക്കാട്ട് അയ്യാ സ്വാമികളുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം മോചിതനാക്കി. തുടർന്ന്, വെകുണ്ഠ സ്വാമിയും തൈക്കാട്ട് അയ്യാ സ്വാമികളും ഒരുമിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചു പോന്നു.

ഈകാലഘട്ടത്തിൽ ഉത്തരകേരളത്തിലും മധ്യകേരളത്തിലും ഒട്ടനേകം മഹാത്മാക്കൾ പ്രവർത്തിച്ചു വന്നിരുന്നു. അവരിൽ ചിലരാണ് ബ്രഹ്മാനന്ദശിവയോഗിയും (1852-1929) 'മലബാറിലെ നാരായണഗുരു' എന്നറിയപ്പെട്ട വാഗ്ഭടാനന്ദനും (1885-1939). പാലക്കാട് ജില്ലയിലെ ചിറ്റൂരിൽ ജനിച്ച ശിവയോഗി, ഉത്തരേന്ത്യയിലെ ബ്രഹ്മസമാജ മാതൃകയിൽ വിഗ്രഹാരാധന, മൃഗബലി, മാംസഭക്ഷണം എന്നിവയെ എതിർത്ത് ആനന്ദമതം സ്ഥാപിച്ചപ്പോൾ വാഗ്ഭടാനന്ദൻ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിച്ചത് 'ഏവരും ബതഹരിക്കുമുള്ളൊണാവഴി

‘സഹജങ്ങൾ സർവരും’ (എല്ലാവരും ഈശ്വരൻ മക്കളാണ്, അതുകൊണ്ട് ഏവരും സഹോദരർ) എന്ന സമത്വ സന്ദേശം പ്രചരിപ്പിക്കാനാണ്. ശ്രീനാരായണഗുരുദേവന്റെ നേരിട്ടുള്ള ശിഷ്യനായിരുന്ന, 1905 ൽ തലശ്ശേരിയിൽ ജനിച്ച സ്വാമി ആനന്ദതീർത്ഥൻ, ഉന്നത ജാതിക്കാർ എന്ന് അഭിമാനിച്ചിരുന്നവർ നടത്തിയിരുന്ന സ്കൂളുകളിൽ എല്ലാ ജാതി വിഭാഗങ്ങൾക്കും പഠിക്കാൻ അവസരം ഉണ്ടാക്കുന്നതിൽ വിജയകരമായി പ്രവർത്തിച്ചു. ബ്രാഹ്മണർ മറ്റു ജാതിക്കാരെ തീണ്ടാപ്പാട് അകലെ നിർത്തുമ്പോൾ ഓരോ ജാതിക്കാരും അവരുടെ താഴെയുള്ളവർ എന്ന് കരുതിയിരുന്നവരെ തീണ്ടാപ്പാട് ദൂരത്തു നിർത്തിയിരുന്നു. ഈ വിവേചനങ്ങൾ അവസാനിപ്പിക്കാൻ അദ്ദേഹം അക്ഷീണം പ്രയത്നിച്ചു. പൊതു ഇടങ്ങളിലും പരശ്ശിനിക്കടവ്, മാടായിക്കാവ്, പയ്യന്നൂർ, രാമവിലും കഴകം തുടങ്ങിയ ക്ഷേത്രങ്ങളിലും എല്ലാ ജാതി വിഭാഗങ്ങൾക്കും പ്രവേശനം നേടിക്കൊടുക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പങ്ക് നിസ്തൂലമാണ്. ഗുരുവായൂർ ക്ഷേത്രത്തിൽ ഇന്നും നടന്നു വരുന്ന അന്നദാനത്തിൽ ബ്രാഹ്മണർ ഒഴികെയുള്ള ജാതിക്കാർക്ക് പ്രവേശനം നിഷേധിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ആനന്ദതീർത്ഥ സ്വാമികളുടെ 5 ദിവസം നീണ്ടസത്യാഗ്രഹസമരത്തിനൊടുവിലാണ് ഇന്ന് കാണുന്ന രീതിയിൽ എല്ലാവർക്കും അന്നദാനം നൽകി തുടങ്ങിയത്. മറ്റ് മത വിഭാഗങ്ങൾക്കിടയിലും അപൂർവമായ ചില നവോത്ഥാന ശ്രമങ്ങൾ ആ കാലഘട്ടത്തിൽ നടന്നിരുന്നു. എസ്. എൻ. ഡി. പി. മാതൃകയിൽ വക്കം അബ്ദുൽഖാദർ മൗലവി ‘ഇസ്ലാം ധർമ്മ പരിപാലന സംഘം’ സ്ഥാപിക്കുകയും ‘സ്വദേശാഭിമാനി’

എന്ന പത്രം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിന്റെ പത്രാധിപരായിരുന്ന ‘സ്വദേശാഭിമാനി രാമകൃഷ്ണപിള്ളയെ’ രാജ്യദ്രോഹകുറ്റത്തിന് നാടുകടത്തിയത് ഏ വർക്കും സുപരിചിതമായ ചരിത്രമാണ്. ‘പൊയ്കയിൽ അപ്പച്ചൻ’ എന്ന് അറിയപ്പെടുന്ന പൊയ്കയിൽ യോഹന്നാൻ ക്രിസ്തു മതത്തിനുള്ളിലെ ജാതിവിവേചനം മടുത്തു മതം ഉപേക്ഷിക്കുകയും ബെബിൾ കത്തിക്കുകയും ചെയ്തു.

ശ്രീരാമകൃഷ്ണദേവന്റെ നേരിട്ടുള്ള ശിഷ്യൻ ആയിരുന്ന നിർമ്മലാനന്ദ സ്വാമികൾ ആണു ഹരിപ്പാട-പതിഭോജനം നടത്തിയത്. എല്ലാ ജാതി വിഭാഗങ്ങളെയും ഒരുമിച്ചിരുത്തി അദ്ദേഹം നടത്തിയ പതിഭോജനത്തിനു ശേഷം ഇല എടുക്കാൻ അദ്ദേഹം ശിഷ്യഗണത്തോട് നിർദ്ദേശിച്ചു. ഉയർന്ന ജാതി എന്നഭിമാനിച്ചിരുന്ന അവർ ഇലയെടുക്കാതെ മടിച്ചു നിന്നപ്പോൾ സ്വാമിജി നേരിട്ട് ഇലയെടുക്കുകയും ഗുരുവിനെ സഹായിക്കാൻ ശിഷ്യർ നിർബന്ധിതരാവുകയും ചെയ്തു.

വെക്കംസത്യാഗ്രഹവും, ഗുരുവായൂർ സത്യാഗ്രഹവും തുടർന്നുണ്ടായ ക്ഷേത്രപ്രവേശനവിളംബരവും കേരള നവോത്ഥാന ചരിത്രത്തിലെ നാഴികക്കല്ലാണ്. കേരളത്തിലെ ജാതിഭ്രാന്ത് അതിന്റെ ഉച്ചസ്ഥായിയിൽ എത്തിയിരുന്ന കാലം. ബ്രാഹ്മണർ, ക്ഷത്രിയർ മുതലായ ഉന്നതകുലജാതർ എന്നഭിമാനിച്ചിരുന്നവർ, നായർ മുതലായ ശൂദ്രജാതിയിൽപെട്ടവരെ തീണ്ടാപ്പാട് അകലെ നിർത്തിയിരുന്നു. നായർ വിഭാഗത്തിൽപെട്ടവർ ഈഴവരെ തീണ്ടാപ്പാട് കൽപ്പിച്ചു അകലെ നിർത്തി പോന്നപ്പോൾ ഈഴവരൊക്കെ, പുലയർ, പറയർ മുതലായ ജാതിവിഭാഗങ്ങളെ അയിത്തം

കൽപ്പിച്ചു അകലെ നിർത്തി പോന്നു. ഈ അയിത്തസമ്പ്രദായം തിരുവിതാംകൂറിൽ അതിരൂക്ഷമായിരുന്നു. വെക്കം ക്ഷേത്രത്തിനു മുന്നിലുള്ള പൊതുവഴിയിൽ കൂടെ പോലും സഞ്ചരിക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം അയിത്തജാതിക്കാർക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇതിനെതിരെ നടന്ന ആവേശോജ്വലമായ സമരപരമ്പരയ്ക്കാണ് വെക്കം സത്യഗ്രഹത്തോടെ തുടക്കം കുറിച്ചത്. അയിത്തോച്ചാടനം എന്ന ലക്ഷ്യം മഹാത്മാ ഗാന്ധിയും ഏറ്റെടുത്ത കാലമായിരുന്നു അത്. 1924 ൽ ടി. കെ മാധവൻ, മന്നത്തു പത്മനാഭൻ എന്നിവരാണ് വെക്കം സത്യഗ്രഹത്തിന് തുടക്കത്തിൽ നേതൃത്വം നൽകിയത്. പിന്നീട് ഗാന്ധിജിയുടെ ഇടപെടലോടെ ഈ സമരം ദേശീയ ശ്രദ്ധ കൈവരിച്ചു. ശ്രീ നാരായണ ഗുരുദേവന്റെ മാർഗ്ഗദർശനം സമരത്തിന് പ്രേരകശക്തിയായപ്പോൾ കുമാരനാശാന്റെ പങ്ക് വിസ്മരിക്കാനവുന്നതല്ല. വെക്കം സത്യഗ്രഹത്തിന് പിൻതുണയുമായി നായർ സർവീസ് സൊസൈറ്റി (NSS) യുടെ സ്ഥാപകൻ കൂടെയായ മന്നത്തു പത്മനാഭൻ 1924 നവംബർ ഒന്നിന് വൈക്കത്തുനിന്നും തിരുവനന്തപുരത്തേക്ക് അഞ്ഞൂറോളം സവർണ്ണ വിഭാഗത്തിൽ ഉള്ളവരുമായി 'സവർണ്ണ പദയാത്ര' എന്ന കാൽനടയാത്ര സംഘടിപ്പിക്കുകയും വൻ ജന പിന്തുണയോടെ തിരുവനന്തപുരത്തു അവസാനിക്കുമ്പോൾ അയ്യായിരത്തോളം പേരായി ഒരു മഹാപൊതു യോഗം നടത്തുകയും ചെയ്തു. അതിനു ശേഷം ചങ്ങനാശ്ശേരി പരമേശ്വരൻ പിള്ളയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ 25,000 സവർണ്ണർ ഒപ്പിട്ട നിവേദനം മഹാരാണിക്കു സമർപ്പിച്ചു. കേരള പ്രദേശ് കോൺഗ്രസ് കമ്മിറ്റിയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ കെ കേളപ്പൻ, പി കുഷ്ണപ്പിള്ള,

സുബ്രഹ്മണ്യൻ തിരുമുൻപ്, എ. കെ. ഗോപാലൻ എന്നിവരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ഗാന്ധിജിയുടെ അനുജനായോടെ നടന്ന സമരമാണ് ഗുരുവായൂർ സത്യാഗ്രഹം. ഭാരതത്തിലെ ജാതീയമായ ഭിന്നിപ്പ് ബ്രിട്ടീഷുകാർ മുതലെടുക്കുന്നതായി ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ട കോൺഗ്രസ്, സ്വാതന്ത്ര്യം എന്ന ലക്ഷ്യത്തിലേക്കുള്ള ചവിട്ടുപടിയായിട്ടാണ് അയിത്തോച്ചാടന സമരങ്ങളെ സ്വീകരിച്ചത്. എൻ. എസ്. എസ്, എസ്. എൻ. ഡി. പി, ചില നവുതിരിപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ എന്നിവയുടെ പിന്തുണ ലഭിച്ച ഗുരുവായൂർ സത്യാഗ്രഹം വിജയിച്ചില്ലെങ്കിലും, 1936 ലെ തിരുവിതാംകൂർ ക്ഷേത്രപ്രവേശന വിളംബരത്തിനു പ്രേരകമായി ഭവിച്ചു.

എല്ലാ വിഭാഗങ്ങളുടെയും ക്ഷേത്ര പ്രവേശനം സാധ്യമാക്കുന്നതിൽ ചിത്തിര തിരുനാൾ മഹാരാജാവിനു പൂർണ്ണ യോജിപ്പ് ആയിരുന്നെങ്കിലും സവർണ്ണ വിഭാഗങ്ങളുടെ എതിർപ്പിനെ ലഘൂകരിച്ചത് ആഴ്വാഞ്ചേരി തമ്പ്രാക്കളുടെ ഇടപെടലോടെയാണ്. എൻ. എസ്. എസ്, എസ്. എൻ. ഡി. പി, അയ്യങ്കാളിയുടെ സാധുജന പരിപാലന യോഗം എന്നിവയുടെ പൂർണ്ണ പിന്തുണയും മഹാരാജാവ് നേടിയെടുത്തു. ക്ഷേത്ര പ്രവേശന വിളംബരത്തിനായി ദിവാൻ 'സർ സിപി' എന്നറിയപ്പെട്ട സർ സി. പി. രാമസ്വാമി അയ്യരുടെ സ്വാധീനവും എടുത്തുപറയേണ്ടതാണ്. (ഇദ്ദേഹമാണ് പിന്നീട് പുനപ്രവേശന സമരം അടിച്ചമർത്തിയതിന്റെ പേരിൽ ഇടതുപക്ഷ സഹയാത്രികനായിരുന്ന കെ. സി. എസ്. മണി (ആർ എസ് പി) വെട്ടി പരിക്കേല്പിച്ചതിനെ തുടർന്ന് ദിവാൻ സ്ഥാനം ഉപേക്ഷിച്ചു പോയത്. പരയസമുദായത്തിൽ ജനിച്ച ശുഭാനന്ദഗുരുദേവനുമായി രണ്ടു മണിക്കൂറോളം

നീണ്ട ചർച്ചയ്ക്ക് ശേഷമാണു തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവായിരുന്ന ചിത്തിര തിരുനാൾ ബാലരാമവർമ്മ 1936 നവംബർ മാസം 12 ന് ക്ഷേത്രപ്രവേശന വിളമ്പരം പുറപ്പെടുവിച്ചത്. രാജാവിന്റെ അമ്മാവൻ ശുഭാനന്ദ ഗുരുദേവന്റെ ശിഷ്യൻ ആയിരുന്നു. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി കേരളത്തിൽ രൂപം കൊള്ളുന്നത് 1939 ലാണ്.

കേരളത്തിലെ നമ്പൂതിരി ഇല്ലങ്ങളിലെ അവസ്ഥയും അതീവ പരിതാപകരമായിരുന്നു. അദ്ദേഹ പ്രചാരകനായിരുന്ന ആദിശങ്കരൻ രചിച്ചതായി കരുതിപോന്ന ‘ശാങ്കര സ്മൃതി’ എന്ന നിയമ ഗ്രന്ഥം അനുസരിച്ചുള്ള ദുരാചാരങ്ങൾ ആയിരുന്നു അവർ പാലിച്ചു പോന്നിരുന്നത്. എന്നാൽ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിനു വളരെ കുറഞ്ഞ പഴക്കമേ അവകാശപ്പെടാൻ കഴിയൂ എന്നും മറ്റേതോ ശങ്കരൻ എഴുതി ആദി ശങ്കരൻ രചിച്ചതാണ് എന്ന തെറ്റിധാരണ പരക്കുകയും ചെയ്തതാവാനേ വഴിയുള്ളൂ എന്നും ‘കേരള ചരിത്രം’ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രശസ്ത ചരിത്രകാരനായ ശ്രീധരമേനോനും മറ്റു ആധുനിക ചരിത്രകാരന്മാരും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. മറക്കുയില്ലാതെ നമ്പൂതിരി സ്ത്രീകൾക്ക് പുറത്തിറങ്ങാൻ സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. കുടുംബത്തിലെ മുതിർന്ന അംഗം (മുസ്) മാത്രമേ വിവാഹം കഴിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. അവർ ഒന്നിൽ കൂടുതൽ വിവാഹവും ചെയ്തിരുന്നു. ഇളയ സഹോദരന്മാർ (അഹൻ) നായർ മുതലായ വിഭാഗങ്ങളുടെ വീടുകളിൽ സംബന്ധം ചെയ്തു പോന്നു. നമ്പൂതിരി ഇല്ലങ്ങളിലെ മൂന്നിലൊന്നു സ്ത്രീകളും വിവാഹിതരാകാതെ മരണപ്പെടുകയോ ശൈശവത്തിൽ തന്നെ വൃദ്ധരായ മുസ് നമ്പൂതിരിമാരെ വേളി കഴിച്ചു ജീവിതത്തിന്റെ വലിയൊരു കാലഘട്ടം

വിധവകളായി ഒരുങ്ങിക്കൂടുകയോ ചെയ്തു പോന്നു. ഈ കാലഘട്ടത്തിലാണ് അഹൻ നമ്പൂതിരിയായിരുന്ന വി.ടി. ഭട്ടതിരിപ്പാട് ഇത്തരം അനാചാരങ്ങൾക്ക് എതിരെ സമരപരിപാടി ആവിഷ്കരിക്കുന്നത്. സാമ്പത്തികമായി വളരെ പിന്നിൽ നിന്ന കൈപ്പിള്ളി ഇല്ലത് 1896 ലായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനനം. പഠനത്തിനു സാഹചര്യമില്ലാതെ ക്ഷേത്ര പൂജയിലൂടെ ഉപജീവനം കഴിച്ച അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു തിരുാടി പെൺകുട്ടിയിൽ നിന്നാണ് അക്ഷരാഭ്യാസം ലഭിച്ചത് എന്നത് അത്ഭുതകരമായി തോന്നിയേക്കാം. പാർവതി നെൻമേനിമംഗലം എന്ന അന്തർജനത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ മറക്കുട ബഹിഷ്കരിച്ചനമ്പൂതിരി സ്ത്രീകൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ യോഗങ്ങളിൽ പങ്കെടുത്തു. പ്രസിദ്ധമായ ‘അടക്കളയിൽ നിന്ന് അരങ്ങത്തേക്ക്’ എന്ന നാടകം കേരളത്തിലെ നമ്പൂതിരി ഇല്ലങ്ങളിൽ വലിയ ചലനങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചു. ശ്രീനാരായണ ഗുരുദേവന്റെ ആശയങ്ങളിൽ ആകൃഷ്ടനായ അദ്ദേഹം എസ്. എൻ. ഡി. പി. യുമായി സഹകരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുകയും സ്വന്തം സഹോദരിയെ ഈഴവനു വിവാഹം ചെയ്തു കൊടുത്ത് വിധവാ വിവാഹവും മിശ്രവിവാഹവും സ്വയം പ്രാവർത്തികമാക്കുകയും ചെയ്തു. 1956 ൽ കോൺഗ്രസ് പ്രസ്ഥാനം വിട്ട് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിൽ ചേർന്ന അദ്ദേഹം ചുരുങ്ങിയ കാലത്തിനുള്ളിൽ തന്നെ ആ പ്രസ്ഥാനത്തെ ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു.

സ്വാതന്ത്ര്യാനന്തരവും നിരവധി നവോത്ഥാന ശ്രമങ്ങൾ നടന്നിട്ടുണ്ട്. 1987 ഓഗസ്റ്റ് 26 ന് പാലിയം കൊട്ടാരത്തിൽ പ്രഖ്യാപിച്ച പാലിയം വിളംബരം രണ്ടാം ക്ഷേത്രപ്രവേശന വിളംബരം ആയിരുന്നു.

പി മാധവൻ ആണു അതിനു നേതൃത്വം നൽകിയത്. എല്ലാ ഹിന്ദു സംഘടനകളെയും നേതാക്കളാരെയും തന്ത്രി മുഖ്യന്മാരെയും പാലിയം കൊട്ടാരത്തിൽ വിളിച്ചുകൂട്ടി പൂജാവിധികൾ യഥാവിധി പഠിച്ച എല്ലാ അബ്രാഹ്മണർക്കും പൂജ ചെയ്യാനുള്ള അവകാശം വിളംബരം ചെയ്യുകയായിരുന്നു അവിടെ. അതിനെ തുടർന്നാണ്, പൂജ പഠിക്കാൻ താൽപര്യമുള്ള എല്ലാവർക്കും അതിനുള്ള അവസരമൊരുക്കുന്നതിനായി ആലുവ തന്ത്രിവിദ്യാപീഠം സ്ഥാപിച്ചത്. ഈഴവ വിഭാഗത്തിൽ പിറന്ന ശ്രീ. കെ എസ്. രാകേഷ് കേരളത്തിലെ ആദ്യ അബ്രാഹ്മണ തന്ത്രിയായത് 2002 ഒക്ടോബർ 3 ന് ഉണ്ടായ സുപ്രീം കോടതി വിധിയെ തുടർന്നാണ്. 2017 ഒക്ടോബറിൽ പുലയ സമുദായത്തിൽ പിറന്ന യദു കൃഷ്ണൻ മണപ്പുറം മഹാദേവക്ഷേത്രത്തിൽ പൂജരിയാകുന്നത് കേരള ജനത ആവേശപൂർവ്വം സ്വീകരിച്ചു. എന്നാൽ 2018 ലെ ശബരിമല മേൽശാന്തി നിയമനത്തിന് ഈഴവ വിഭാഗത്തിൽ പിറന്ന, പൂജാ വിധികൾ അഭ്യസിച്ച ശ്രീ. വിഷ്ണു അപേക്ഷിച്ചിരുന്നെങ്കിലും ദേവസ്വം ബോർഡ് 'കേരള ബ്രാഹ്മണനല്ല' എന്ന കാരണം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച് അപേക്ഷ തള്ളികളഞ്ഞു. ഇതാണ് കേരളത്തിന്റെ നവോത്ഥാന പാരമ്പര്യത്തിന്റെ ഇന്നത്തെ അവസ്ഥ. മുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ച സാമൂഹ്യപരിഷ്കർത്താക്കൾ കേരള നവോത്ഥാനത്തിന്റെ അമരക്കാർ ആയപ്പോൾ ഓരോ ഗ്രാമപ്രദേശത്തും ഒട്ടനേകം മഹാത്മാക്കൾ ഒറ്റയ്ക്കും കൂട്ടായും പ്രയത്നിച്ചതിന്റെ ഫലമായാണ് കേരളം ഇന്ന് കാണുന്ന നിലയിലേയ്ക്ക് എത്തിച്ചേർന്നത്. സമൂഹവിപത്തായ ദുരാചാരങ്ങളും അനാചാരങ്ങളും

എന്താണ് എന്നും വ്യക്തികൾക്കോ സമൂഹത്തിനോ ഗുണകരമായ സദാചാരങ്ങൾ എന്താണ് എന്നും വ്യക്തമായി തിരിച്ചറിയാനുള്ള ആദ്ധ്യാത്മികവും ആദിഭൗതികവും ആദിദൈവികവുമായ ധീഷണാശക്തിയും ജ്ഞാനവും പുലർത്തിയവർ കേരള നവോത്ഥാന പ്രസ്ഥാനത്തിൽ വിജയിച്ചതായി കാണാം. അന്യനു ദോഷമല്ലാത്തതും ധർമ്മിക മൂല്യങ്ങൾ ഉയർത്തുന്നതുമായ ഇവിടുത്തെ സാംസ്കാരിക-ആചാര-ആരാധനാ വൈവിധ്യങ്ങളെ നിലനിർത്തിക്കൊണ്ടാണ് അവരെല്ലാം ജനഹൃദയങ്ങളിലേക്ക് ഇറങ്ങി ചെന്നത്. അതായിരുന്നു അവരുടെ വിജയത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനകാരണം. ഈ ആന്തരിക സൂത്രത്തെ നിരാകരിക്കുമ്പോഴാണ് സ്ഥാപിത താൽപര്യങ്ങളോടെയുള്ള സ്വയംപ്രഖ്യാപിത നവോത്ഥാനപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പരാജയം സംഭവിക്കുന്നത്. കൊല്ലവർഷം 1099ൽ മധ്യകേരളത്തെ ഒന്നാകെ മൂക്കികളഞ്ഞ 99 ലെ വെള്ളപ്പൊക്കം എന്ന് കുപ്രസിദ്ധി ആർജ്ജിച്ച മഹാവെള്ളപ്പൊക്കം നടന്നത് ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ വൈക്കം സത്യാഗ്രഹത്തിന്റെ കാലഘട്ടത്തിലാണ്. കേരളം മറ്റൊരു വെള്ളപ്പൊക്കത്തിന്റെ ദുരിതത്തിൽ നിന്നും കരകയറാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ പ്രത്യക്ഷമായ ജാതിമത വിഭജന തന്ത്രങ്ങളിലൂടെ ഒരു ജനതയെ ഭിന്നിപ്പിച്ചു നിർത്താനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ തിരിച്ചറിയപ്പെടേണ്ടതുണ്ട്. തിരിച്ചറിവിന്റെ മലവെള്ളപ്പാച്ചിലിൽ വേർതിരിവിന്റെ മതിൽക്കെട്ടുകൾ കുത്തിയൊലിച്ചുപോവുകയും ധർമ്മികമായ നവോത്ഥാനമൂല്യങ്ങളുടെ പുതുതിരിനാളങ്ങൾ ജലിച്ചുയരുകയും ചെയ്യട്ടെ.....

- ശരൺ ചന്ദ്രൻ.എം

ഒരുമകൾ അകലുമ്പോൾ

അന്നു ഞാൻ താളത്തിലാട്ടിക്കുലുക്കിയ മുല്ലമരത്തിലെ പൂക്കളും
ചേർന്നുവീണോരിലകളും
ഇന്നെന്റെ വിങ്ങുമീ താളം മറന്ന ഹൃദയത്തുടിപ്പിനെ
തഴുകിത്തലോടുമൊരു നിശ്വാസവായുവായ് വന്നിരുന്നെങ്കിലോ?
അന്നെന്റെ ഹൃത്തിലെ കൗമാരനൗകയെ മന്ദമായ്
തള്ളിയൊരാൽ മരക്കൊമ്പിലെ ആടുന്ന ചില്ലുകൾ
ഇന്നെന്റെ വേദന വാരിയാലോലമായ് ആകാശവീഥിയിൽ
പാറിപ്പറന്നെങ്കിൽ.....

അന്നെന്റേയടുക്കളക്കോലായിൽ വെന്തുപൊങ്ങിയാ
ചോറ്റുചെമ്പിന്റെ സ്നേഹോർജ്ജ സ്മരണകൾ
ഇന്നെന്റെ ഉറുകുമീ മാനസപ്പൊയ്കയെ
തൊട്ടുതണുപ്പിച്ചുറക്കിയിരുന്നെങ്കിൽ.....
അന്നു ഞാൻ കണ്ടൊരാ വിളക്കുത്സവത്തിലെ
വാഴയിൽ തീർത്തൊരാ കൊച്ചമ്പലപ്പടി
അറിയാതെ മനപ്പൊത്തിൽ സ്വപ്നങ്ങൾ തന്നും
എന്റേയി നിഷ്പ്രഭ ജീവിതയാത്രയിൽ
കരുത്തായ് കരുതലായ് ഒപ്പമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ.....

- സജിത. ലുലു. എസ്

Achievements

01 Neeraja Nair
Bharatnatyam, Ragam

Blessy R Babu **02**
Reporter, Debate, Ragam

03 Arathy Bastin
Reporter, Ragam

Meera Murali **04**
Recitation, Ragam

05 Athil San
Debate, Ragam

Anand B P **06**
90 seconds, Pegasus

07 Ibin M B
90 seconds, Pegasus

Sanika Liya Sunil **08**
Pencil Drawing